

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/164/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010302
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121010302.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XXX/XX, D., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.10.2022, č. k. 29Tk/1/2021-1191, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 27.10.2022, č. k. 29Tk/1/2021-1191, uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj obžalovaný) za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, v bode 2/, 3/ a 4/ z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, v bode 5/ a 6/ z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 7/ a 8/ z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v bode 1/

v presne nezistenom období od mesiaca júl 2020 až do dňa 16.08.2020, na presne neustálených miestach, naposledy v obci D., nútil maloletú E. F., nar. XX. XX.XXXX, užívať šnupaním do nosa pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín v koncentrácii spôsobilý negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, so slovami, že musí, pričom maloletá E. F. mala z neho strach, pretože jej pri rôznych príležitostiach uvádzal, že dopichá a zabije jej rodinu ak ho nebude počúvať, pričom maloletá E. F. týmto spôsobom užila pervitín najmenej 7 krát a rovnako užil pervitín spolu s maloletou E. F. aj obžalovaný, a ďalej ju zobral so sebou kupovať pervitín do Serede, pričom maloletá E. F. bola najmenej 5 krát prítomná pri tom ako si obžalovaný pervitín v Seredi kúpil, pričom toxikologickým vyšetrením v laboratóriu klinickej biológie a hematológie vo Fakultnej nemocnici v Nitre bolo zistené, že maloletá E. F. mala pozitívne výsledky na amfetamín a metamfetamín v bližšie nešpecifikovaných jednotkách, pričom účinná látka "pervitínu" - metamfetamín, je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, v bode 2/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú E. F. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu B. G. H. I. D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v bielej dodávke povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou E. F. súlož, hoci ju maloletá nechcela,
v bode 3/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú E. F. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu B. G. H. I. D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v izbe rodinného domu povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou E. F. súlož, hoci ju maloletá nechcela,
v bode 4/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú E. F. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu B. G. H. I. D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v izbe rodinného domu povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou E. F. súlož, hoci ju maloletá nechcela,
v bode 5/

v presne nezistenom čase, v letných mesiacoch v roku 2020 pravdepodobne v obci D., okres Šaľa na doposiaľ nestotožnenom mieste po predchádzajúcom slovnom konflikte s J. D., matkou maloletej E. F. jej povedal, že si maloletú zoberie do Nemecka a ak jej ju osobne neodovzdá tak ju odstreľí, pričom jej ukázal aj pušku a mačetu,
v bode 6/

dňa 14. 08. 2020 v presne nezistenom čase v obci D., K. XX, pred rodinným domom kričal na maloletú E., aby išla s ním, že ona je jeho, na čo mu maloletá odpovedala, že s ním už nepôjde, pričom asi hodinu na ňu vykrikoval, že ju nevlastný otec jebával, po tomto odišiel a neskôr volal J. D. matke maloletej, aby poslala svoju dcéru k nemu, inak zastrelí všetkých,
v bode 7/

dňa 13.8.2020 v presne nezistenom čase na ulici K. XX, H. I. D. v rodinnom dome po predchádzajúcom slovnom konflikte s J. D., narodenou XX.XX.XXXX, prechodne bytom D., K. XX /matkou maloletej E. F./, potom ako menovaná odmietla pustiť s ním svoju maloletú dcéru E. F. s tým, že zavolá policajtov jej na to uviedol, že on má na to dosť peňazí aby si to vybavil s policajtmí, že on sa nebojí a vybral na ňu nôž, s červenou rukoväťou, s vyskakovacou čepeľou s dĺžkou približne 5 centimetrov a povedal jej, že jej dá kožu dole z huby, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, tým že túto vyhrážku uskutoční,
v bode 8/

dňa 16.8.2020 v presne nezistenom čase okolo 17.00 hodiny v obci D., K. XX, pred rodinným domom vykrikoval na maloletú E. F. ako aj na jej matku J. D., že maloletá má ísť s ním, že ona je jeho, na čo začala menovaná plakať, po čom jej povedal, že nesmie nikomu nič vraviť a že jej matku musí odstrániť a zabiť, lebo nedovolí aby boli spolu, po tom čo mu maloletá uviedla, že to už nechce robiť, že sa ho bojí, že ich zabije, on uviedol, že zoberie na Váh aj muža jej matky a dá mu najskôr prsty dole a potom hlavu, čo vzbudilo u menovaných dôvodnú obavu o ich život a zdravie, tým že tieto vyhrážku aj uskutoční.

Obžalovanému za to okresný súd uložil podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona uložil trest prepadnutia majetku. Podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvý krát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch obžalovaného A. B., výsluch poškodenej J. D., výsluch maloletej poškodenej E. F. výsluch svedkov L. M., D. M., C. E., N. E., H. E., N. A., N. L., L. L., L. D. a J. F., výsluch znalcov PhDr. Alžbety Zradulovej a MUDr. Petra Kozíka, so súhlasom strán boli čítané zápisnice o výsluchu svedkov E. B., O. B., L. D. a N. P., so súhlasom strán bol čítaný znalecký posudok č. 10/2021 zo dňa 23.01.2021 znalca doc. Ing. Miroslava Mokrého, PhD., so súhlasom strán bol čítaný znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava, č.

KEU-KE-EXP-2020/2304 zo dňa 29.12.2020, so súhlasom strán bol čítaný znalecký posudok znalca MUDr. Ivana Andrého, PhD., MPH, MHA, č. 03/2022 zo dňa 17.01.2022.

Ďalej boli vykonané dôkazy: lekárska správa nález z 18.08.2020 (č. I. 6-7 spisu), zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 18.08.2020 (č. I. 10-11 spisu), zápisnica o prehliadke tela mal. E. F. z 20.08.2020 + súhlas a poučenie (č. I. 239-242 spisu), lekárska správa A. B. z 21.08.2020 (č. I. 242-243 spisu), lekárska správa A. B. z 22.08.2020 (č. I. 244-245 spisu), príkaz Okresného súdu Trnava na domovú prehliadku zo dňa 10.09.2020, 6Tp/328/2020-2-V-OSTT (č. I. 247-251 spisu), zápisnica o vykonaní domovej prehliadky z 21.09.2020, RD v obci D. + fotodokumentácia a poučenie (č. I. 252-263 spisu), zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov z 21.09.2020, vozidlo LDC CONVOY CAN (č. I. 264-269 spisu), príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov z 31.08.2020, KRPZ-NR-OKP-V-108-001-2020-US (č. I. 270-273 spisu), zoznam vozidiel subjektu (č. I. 299 spisu), evidenčná karta vozidla (č. I. 300 spisu), evidencia zbraní a streliva (č. I. 302 spisu), evidenčná karta vozidla (č. I. 311 spisu), preverky k osobe L. D. (č. I. 316 spisu), neúplné spracovanie prehľadu majetku (č. I. 315-318a spisu), oznámenie od ministerstva zdravotníctva SR z 25.08.2020 (č. I. 335 spisu), rozsudok Okresného súdu Galanta z 21.11.2014, sp. zn. 3T/138/2014 (č. I. 336-338 spisu), rozsudok Okresného súdu Galanta z 22.02.2006, sp. zn. 2T/34/2002 (č. I. 339-342 spisu), správa z ÚPSVaR Nové Zámky z 22.01.2021 (č. I. 347-350 spisu), zápisnica o trestnom oznámení z 23.04.2020, ČVS:ORP-95-VYS-SA-2020 (č. I. 292-294 spisu), uznesenie o začatí trestného stíhania zo 07.07.2020, ČVS:KRP-92/1-VYS-NR-2020 (č. I. 295 spisu), správa o stave konania zo dňa 04.02.2021 (č. I. 296 spisu), hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov a skrátený výpis klienta (č. I. 807-808 spisu), lustrácia Register obyvateľov (RO), lustrácia Centrálnej databázy súdov (CDB), lustrácia ZVJS, lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Okresný súd odmietol podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku vykonať dôkazy: návrh prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe E. F. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od ÚPSVaR - Šaľa od L. P. D., návrh prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe E. F. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od FN Nitra, pedopsychiatrička L. H., návrh obhajoby na nariadenie vyšetrenia mal. E. F. na prítomnosť omamných a psychotropných látok v tele, návrh obžalovaného na výsluch svedka Q. R., pretože sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Návrhy prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe E. F. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od ÚPSVaR - Šaľa od L. P. D., a od Fakultnej nemocnice, okresný súd odmietol z dôvodu, že predmetom trestného konania je skutok, ktorý sa mal stať v období júl až august 2020, a preto je bez právneho významu smerom ku skutku, aký je súčasný zdravotný stav poškodenej E. F., keď podstatným bol jej zdravotný stav v lete 2020. Návrh obhajoby na nariadenie vyšetrenia poškodenej E. F. na prítomnosť omamných a psychotropných látok v tele okresný súd odmietol z dôvodu, že takéto vyšetrenie je vzhľadom na dlhý časový odstup bez významu k predmetu konania, pretože výsledky zistené s odstupom niekoľkých mesiacov od skutku nie sú pre skutok relevantnými, resp. nepreukazujú stav v čase skutku. Výsluch svedka Q. R. okresný súd odmietol z dôvodu, že tento svedok bol obžalovaným navrhnutý až neskôr v konaní, potom obžalovaný na tomto návrhu už netrval, a neskôr, na záver hlavného pojednávania, tohto svedka opätovne navrhol za účelom preukázania spoločného užívania drog poškodenu E. F. a L. D.. Okresný súd bol toho názoru, že spôsob, akým obžalovaný výsluch tohto svedka navrhol, vyvoláva pochybnosti o relevantnosti tohto svedka, a zároveň okresný súd mal z iných dôkazov za preukázanú, resp. vyvrátenú skutočnosť, vo vzťahu ku ktorej bol takýto návrh urobený. Napokon túto osobu žiadne relevantné osoby vo svojich výpovediach neuvádzali a preto tento svedok nebol relevantný pre trestné konanie. Zo strany obžalovaného ani nebola uvedená adresa tohto svedka, z ktorej by ho okresný súd mal predvolať.

Ďalej okresný súd rozhodol podľa § 277 ods. 4 Trestného poriadku o tom, že nevykoná dôkaz výsluchmi svedka N. F. a svedka S. S., pretože navrhované dôkazy nebolo možné vykonať. Obom svedkom sa ani po opakovaných pokusoch, a to aj za pomoci príslušníkov policajného zboru, nepodarilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie, a preto prítomnosť týchto svedkov nebolo možné zabezpečiť a tým vykonať ich výsluch. Okresný súd tiež uviedol, že obhajoba napriek prezentovanému záujmu oznámiť adresu svedka S. S., ktorý sa podľa jej vyjadrení mal zdržiavať v zahraničí, túto adresu neoznámila. O návrhoch, o ktorých okresný súd už rozhodol na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach (pred vyhlásením rozsudku dňa 12.04.2022), a tieto boli zopakované aj v ďalšom priebehu hlavného pojednávania (výsluch svedka S. S.), okresný súd už duplicitne nerozhodoval, nakoľko o nich v konaní už rozhodnuté bolo a konanie tvorí jeden celok.

K námietke zaujatosti okresný súd uviedol že dňa 31.08.2022 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti voči senátu, ktorá bola odôvodnená podaním trestného oznámenia na senát. Dňa 13.09.2022 bola súdu doručená žiadosť od OR PZ v Trnave, OKP, ČVS: ORP-1001/4-VYS-TT-2022, vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, oznamovateľ A.

B., prílohou ktorej bolo trestné oznámenie obžalovaného A. B., v ktorom poukázal na to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, boli odmietnuté návrhy na výsluch svedkov, bolo vyhovené obžalobe vo všetkých návrhoch a svedkoch, nemal možnosť sa ku všetkým dôkazom vyjadriť, obžalovaný bol usadený dozadu, aby nepočul výsluch svedka, a že rozhodnutie bolo zrušené krajským súdom. Predseda senátu na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2022 prítomným stranám oznámil, že podľa názoru okresného súdu námietka zaujatosti nebola zo strany obžalovaného vznesená bezodkladne v zmysle § 31 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko sa obžalovaný o dôvodoch v nej uvedených dozvedel najneskôr dňa 18.08.2022, a námietka bola napísaná dňa 29.08.2022 a okresnému súdu doručená dňa 31.08.2022, teda najmenej po 11 dňoch, a zároveň skutočnosti uvedené v príslušných podaniach sa týkajú procesného postupu súdu. Z týchto dôvodov okresný súd o námietke zaujatosti podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal a pokračoval ďalej v hlavnom pojednávaní.

Výrok o vine okresný súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkových podstát trestných činov v zmysle bodov 1/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ a 8/ obžaloby, a vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby okresný súd dospel k záveru o preukázaní skutku v inom rozsahu, ktorý následne inak právne kvalifikoval oproti obžalobe, a to miernejšie voči obžalovanému, a to z nasledovných dôvodov. Úvodom okresný súd uviedol, že prevažná časť dokazovania pozostávala zo svedeckých výpovedí, ktoré musel náležite posúdiť, teda posúdiť vierohodnosť jednotlivých svedkov a rozpory medzi jednotlivými výpoveďami. V procese hodnotenia zohľadnil, či jednotlivé výpovede sú podporené, vyvrátené alebo spochybnené inými výpoveďami alebo dôkazmi, schopnosť svedka vnímať, pamätať si a reprodukovat' prežité udalosti, ako aj skutočnosť, akú má svedok motiváciu uvádzať ním tvrdené skutočnosti.

V prejednávanej veci bola kľúčovou výpoveď maloletej poškodenej E. F. (ďalej len „poškodená E. F.“). Okresný súd túto výpoveď vyhodnotil ako vierohodnú, uveril tvrdeniam, ktoré poškodená E. F. uvádzala, a túto výpoveď vyhodnotil ako dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného. Poškodená E. F. vypovedala podrobne o niekoľkých jednotlivých udalostiach (spoznanie sa s obžalovaným, cesty s obžalovaným do Serede v súvislosti s drogami, užívanie drog, zneužitie obžalovaným, opis jej vzťahu s matkou a otčimom, opis udalosti u babky, kedy bol obžalovaný pre ňu, a ďalšie), pričom jednotlivé udalosti sú podporené ďalšími dôkazmi, vrátane svedeckých výpovedí. Takáto obsiahla a podrobná výpoveď zahrňujúca niekoľko rôznych udalostí, ktoré sú podporené aj ďalšími dôkazmi, svedčí v prospech dôveryhodnosti výpovede poškodenej E. F. Okresný súd tiež poznamenal, že poškodená E. F. je priamym svedkom skutkov v bodoch 1/ až 4/ obžaloby, a v tomto kontexte je potrebné hodnotiť aj jej výpoveď.

Ak by si poškodená E. F. mala ňou tvrdené skutočnosti vymyslieť alebo by mala byť niekým navedená alebo inštruovaná ako vypovedať, vzhľadom na jej nízky vek a mentálnu vyzretosť (viď závery znaleckého posudku MUDr. Zradulovej), je podľa názoru okresného súdu vylúčené, aby si svoje tvrdenia vymyslela alebo ich ako naučené reprodukovala. V takom prípade by poškodená E. F. nebola schopná zapamätať si tak rôznorodé udalosti (v prípade navedenia na výpoveď), prípadne by nebola schopná uviesť podrobný opis týchto udalostí, a zároveň by bolo nepravdepodobné, že takéto jej vymyslené alebo naučené tvrdenia by boli podporené aj niekoľkými ďalšími dôkazmi nezávisle od seba. Okresný súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že poškodená E. F. pochádza zo sociálne slabšieho prostredia, rovnako aj jej matka poškodená J. D. a nevlastný otec svedok L. D., ktorý je dlhoročným užívateľom pervitínu, a tieto skutočnosti podľa názoru okresného súdu vylučujú, aby tieto osoby spoločne sofistickým spôsobom vymysleli a uskutočnili určitý komplot proti obžalovanému, na čo poukazoval obžalovaný pri svojej obhajobe.

Okresný súd poukázal na podstatné tvrdenia poškodenej E. F., a dôkazy, ktoré jej tvrdenia podporovali, z ktorých urobil záver o vierohodnosti výpovede poškodenej E. F. Poškodená E. F. vo svojej výpovedi spomínala bielu látku, ktorá u nej spôsobila zmenu správania, ktorú užila potiahnutím do nosa, a o ktorej jej obžalovaný povedal, že ide o drogu, pričom túto bielu látku užíval podľa jej výpovede aj obžalovaný a chodili ju kupovať do Serede. Z lekárskej správy poškodenej E. F. vyplýva, že táto mala pozitívne výsledky na amfetamín a metamfetamín. Znalec MUDr. Kozík a znalec MUDr. André konštatovali u obžalovaného dlhoročnú závislosť na metamfetamíne (pervitíne), pričom pervitín je droga (psychotropná látka), ktorá má bielu farbu a užíva sa aj potiahnutím do nosa. Z týchto všetkých skutočností súd nemal pochybnosti o tom, že keď poškodená E. F. hovorila o bielej látke, tak hovorila o pervitíne (metamfetamíne). Tvrdenie poškodenej E. F., že obžalovaný užíva pervitín, je ďalej potvrdené výpoveďou svedka L. D., ktorý uviedol, že pervitín užíval spoločne s obžalovaným, lekárskou správou na č. I. 244 spisu, podľa ktorej bol u obžalovaného pri vyšetrení dňa 21.08.2020 zistený v moči metamfetamín, a znaleckými posudkami znalcov MUDr. Kozíka a MUDr. Andrého, ktorí obidvaja u obžalovaného konštatovali závislosť na metamfetamíne (pervitíne).

Tvrdenie poškodenej E. F., že ju obžalovaný nútil užívať bielu látku pervitín, bolo podporené výsledkami toxikologického vyšetrenia zo dňa 18.08.2020, podľa ktorých bol v moči poškodenej E. F. pozitívny výsledok na prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu, výpoveďou L. D., ktorý uviedol, že videl poškodenú E. F. v dome obžalovaného užívať pervitín, taktiež keď prišla domov, videl z jej správania (nič nepovedala, neodpovedala na otázky, kúsala si ústa, spala, nevedel ju zobudiť), že je nafetovaná, poznal to, pretože je užívateľom pervitínu, výpoveďou poškodenej J. D., ktorá uviedla, že poškodená E. F. brala to, čo manžel (svedok L. D.), to biele, a marišku, že je poškodená E. F. pod vplyvom drog, J. D. povedala jej druhá dcéra D. F. a syn, a podporne aj výpoveďou svedkyne J. F., ktorá uviedla, že keď v rozhodnom čase bola poškodená E. F. u nej, oči mala červené, ako keby bola iná, len sa smiala, potom bola úplne iná, ako vymenená, nedalo sa s ňou rozprávať, teda opísala rovnaké správanie spojené s užívaním drog ako svedok L. D.. Poškodená E. F. vo svojom výsluchu uviedla, že prvýkrát kontakt s bielou látkou, resp. s inou, ktorú by vedela povedať, že to bola droga, mala vtedy, keď jej to ukázal obžalovaný.

V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že pokiaľ obhajoba poukazovala na pochybnosti o tom, že pervitín jej mal dať priamo obžalovaný okresný súd uviedol, že tieto pochybnosti nemal, nakoľko uveril výpovedi poškodenej E. F., ktorá jednoznačne označila obžalovaného ako osobu, ktorá jej dala pervitín. Okresný súd poukázal na výpoveď L. D., ktorý uviedol, že poškodenej E. F. drogy nedával, zakazoval jej, aby to robila, aby nefetovala, radšej aby si dala dva tri pol deci. Poškodená E. F. tiež na otázku, či je pravda, že jej niekedy dal L. D. drogy, jednoznačne uviedla, že nie. Svedkov D. M. a N. L., na ktorých poukazovala obhajoba v tom zmysle, že títo mali uviesť, že poškodená E. F. mala drogy od L. D., okresný súd považoval za nevierohodných, a to z dôvodov, ktoré sú uvedené ďalej.

Tvrdenie poškodenej E. F., že bola u obžalovaného doma, a svojej mame J. D. pritom povedala, že bola u kamarátky, je potvrdené výpoveďou poškodenej J. D., ktorá uviedla, že sa opýtala priamo P. B., prečo u nej poškodená E. F. spí, na čo P. B. uviedla, že ona u nej nespí, chce jej len dobre, lebo pán A. sa jej začal vyhrážať. Tvrdenie poškodenej E. F., že bola u babky, prišiel tam za ňou A., chcel ju zobrať, že má vyjsť, lebo podpáli dom, je potvrdené výpoveďou N. P., ktorý uviedol, že žil spolu s J. F., starou mamou poškodenej E. F., v lete minulý rok prišla poškodená E. F. k nim, prišiel ku nim obžalovaný, povedal, že prišiel pre poškodenú E. F., N. P. mu povedal, že poškodená E. F. nikam nepôjde, potom sa obžalovaný pohol autom a vykrikoval, že ho v D. dajú dole, aby nechodil do D., a tiež, že „môžeš ju jebať ty“, a výpoveďou J. F., ktorá uviedla, že poškodená E. F. prišla k nim, obžalovaný prišiel autom, N. P. vyšiel von, rozprával sa s obžalovaným, hádali sa, potom N. P. uviedol, že sa im obžalovaný vyhrážal, že nepustili poškodenú E. F. s ním, že ich podpáli, aby nešli do D., lebo bude zle. Čiastočné rozpory medzi výpoveďami jednotlivých svedkov okresný súd posúdil tak, že sú zapríčinené rozdielnym subjektívnym vnímaním každého zo svedkov, každý zo svedkov sa nachádzal na inom mieste, keď k udalosti a k tvrdeniam obžalovaného prišlo, každý zo svedkov si teda mohol zapamätať inú časť prejavu obžalovaného, a napokon každý zo svedkov o vyhrážkach zo strany obžalovaného rozprával s iným odstupom času od momentu, kedy k nim prišlo. Okresný súd však bol toho názoru, že všetky menované osoby rozprávajú o tej istej udalosti.

Poškodená E. F. ďalej uviedla, že k zneužitiu došlo v bielej dodávke, biela dodávka sa nachádzala pri bráne domu obžalovaného, do Serede chodili s obžalovaným na aute Mercedes, svetlosivej farby. Tvrdenia poškodenej E. F. sú potvrdené zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky spolu s fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že na pozemku obžalovaného pri bráne sa nachádza biela dodávka, výpoveďou svedka L. D., ktorý uviedol, že obžalovaný užíval vozidlo Mercedes, a evidenčnou kartou vozidla k osobnému motorovému vozidlu Mercedes Benz S 500, strieborná metalíza svetlá, ktorého vlastníkom je L. L., partnerka obžalovaného.

Vierohodnosť výpovede poškodenej E. F. vo významnej miere potvrdil znalecký posudok znalkyne PhDr. Zradulovej a jej výpoveď, v ktorých znalkyňa uviedla, že rozsah rozumových schopností poškodenej E. F. dovoľuje jednoznačne predpokladať, že podstatu prežitých udalostí a životných skúseností si dokáže primerane zapamätať a reprodukovať ich, maloletá je schopná správne vnímať a reprodukovať podstatu prežitých udalostí, nemanifestovali sa fabulačné či konfabulačné prvky, ani v situácii, keď si maloletá uvedomila, že jej reprodukcie neboli úplné, maloletá nemenila svoju výpoveď ani pri použití oboch jazykov (slovenský a maďarský) pri reprodukcii, a znalkyňa nepozorovala ani javy, ktoré by poukazovali na možnosť, že by maloletá bola k takejto výpovedi inštruovaná inou osobou.

Napokon okresný súd v prospech vierohodnosti poškodenej E. F. posúdil aj tú skutočnosť, že keď sa poškodenej E. F. začali klásť otázky ohľadom detailnejšieho opisu zneužitia, táto sa rozplakala, a neskôr, keď jej bola znovu položená obdobná otázka, poškodená E. F. zostala ticho. Súd tieto prejavy poškodenej E. F. ako reakcie na otázky týkajúce sa zneužívania posúdil tak, že ide o úprimné prejavy jej emócií, ktoré svedčia o zjavne negatívnej a neprijímnej prežitej skúsenosti so zneužitím. Tieto otázky podľa

názoru okresného súdu vyvolali u poškodenej E. F. nepríjemné spomienky na prežité udalosti, čo svedčí o tom, že poškodená E. F. tieto udalosti skutočne prežila.

Okresný súd ako vierohodné posúdil aj výpovede J. D., L. D., J. F. a N. P.. Tieto výpovede sa týkali niekoľkých rôznych udalostí, o ktorých vypovedala aj poškodená E. F., a ktoré sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch, pričom svedkovia v zásade zhodne opísali jednotlivé udalosti, medzi výpoveďami svedkov nie sú podstatné rozpory. Malé rozpory v detailoch opisu jednotlivých udalostí okresný súd pripísal rôznej schopnosti svedkov vnímať, zapamätať si a reprodukovat' prežité udalosti, pričom podstata uvedených udalostí zostala rovnaká.

Konkrétne okresný súd zopakoval, že J. D. vypovedala o tom, že L. D. užíval drogy s obžalovaným a obžalovaný ich aj predával, čo potvrdzuje výpoveď L. D. (predaj drog obžalovaným) a poškodenej E. F. (užívanie drog obžalovaným), ďalej uviedla, že správanie poškodenej E. F. sa zmenilo, zhoršilo, správala sa ako vymenená, čo potvrdzuje výpoveď L. D. (uviedol - keď bola v prítomnosti obžalovaného, prišla nafetovaná, kúsala si ústa) a J. F. (uviedla - oči mala červené, len sa smiala, potom bola úplne iná, ako vymenená, nedalo sa s ňou rozprávať), ďalej že sa jej obžalovaný vyhrážal, že jej dá kožu dole z huby, ak mu nedá poškodenú E. F., čo potvrdzuje výpoveď L. D. (uviedol - jeho ženu chcel stiahnuť z kože), že jej poškodená E. F. uviedla, že spí u kamarátky, a neskôr od P. B. zistila, že u nej nespala, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej E. F., že ju zbil L. D. pre údajnú neveru s S. S., čo potvrdzuje výpoveď L. D. (uviedol - dal jej facku ako mu povedal S., že mu žena chytila penis), tiež uviedla, že chodila navštevovať L. D. do H. T., a preto zanedbávala starostlivosť o poškodenú E. F., čo potvrdzuje výpoveď L. D., výpoveď poškodenej E. F. a vyjadrenie službukonajúceho lekára pre OČTK na č. I. 314 spisu, ktorý uviedol, že L. D. bol hospitalizovaný vo Veľkom Záluží od 27.07.2020 do 16.08.2020, a tiež že ju chcel obžalovaný otráviť kvapkami, kvôli čomu L. D. ušiel z Veľkého Zálužia, čo potvrdila výpoveď L. D. a poškodenej E. F., ktorí obaja spomínajú incident s kvapkami. Vierohodnosť J. D. bola podporená aj zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 18.08.2020, v ktorom sú uvedené skutočnosti obsahovo rovnaké s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní. J. F. opísala udalosť, kedy obžalovaný ku ním prišiel, poškodená E. F. bola u nich doma a N. P. sa s obžalovaným pohádal, kedy sa im obžalovaný pri odchode vyhrážal, čo potvrdzuje výpoveď N. P. a poškodenej E. F.

Osobitne okresný súd poukázal na pozitívnu vierohodnosť výpovede svedkyne J. F., ktorá žije mimo prostredia D. a sveta spojeného aj s drogami, v ktorom žijú obžalovaný s rodinou, J. D. a L. D., čo sa prejavilo aj v tom, že J. F. má iný prístup k poškodenej E. F., k jej starostlivosti, na čo poškodená E. F. reaguje tak, že práve u nej pociťuje pocity bezpečia a istoty, ako to vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. Alžbety Zradulovej. Okresný súd preto nemal pochybnosti ani o udalostiach, ktoré opísala táto svedkyňa spoločne s N. P., a z ktorých vyplýva evidentný záujem obžalovaného o prítomnosť poškodenej E. F., jeho agresívne sklony prejavujúce sa vyhrázaním a násilným presadzovaním svojich záujmov, a tiež strach poškodenej E. F. z obžalovaného.

Výpoveď obžalovaného okresný súd posúdil ako nevierohodnú a účelovú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Podstatné časti výpovede obžalovaného nie sú podporené žiadnymi dôkazmi, práve naopak, vyššie uvedené dôkazy tvrdenia obžalovaného vylučujú. Podstata obrany obžalovaného spočívala v tom, že to bol on, ktorý sa snažil pomôcť poškodenej E. F. a ochrániť ju pred jej otčimom L. D., ktorý ju mal sexuálne zneužívať.

V prvom rade okresný súd uviedol, že zo znaleckého posudku PhDr. Alžbety Zradulovej, z výpovede J. D., výpovede J. F. a aj výpovede poškodenej E. F. vyplynulo, že poškodená E. F. mala najväčší strach práve z obžalovaného. Podstatná zmena správania poškodenej E. F., kedy táto spala, nerozprávala, neodpovedala na otázky a zhoršila sa v škole, je zapríčinená strachom a prežitými udalosťami v súvislosti s obžalovaným, a nie s inou osobou. Poškodená E. F. sama vo výsluchu uviedla, že mala z obžalovaného strach, správval sa k nej zle, a tieto skutočnosti tiež vydedukovali svedkovia z prebiehajúcich udalostí. Svedkyňa J. F. z reakcie poškodenej E. F. na príchod obžalovaného, s ktorým nechcela ísť. Okresný súd osobitne poukázal na to, že poškodená E. F. na otázku, aký má vzťah s L. D., uviedla, že normálny, J. D. uviedla, že L. D. sa o poškodenú E. F. v rámci možností staral, a také veci (zneužívanie) si nevšimla, že by jej dcéra a L. D., to nie. J. F. uviedla, že L. D. a poškodená E. F. nemali zlý vzťah, nezbadala tam nič také, že by bolo medzi nimi niečo zlé, rozprávali sa normálne, a na otázku, či L. D. zneužíval poškodenú E. F., uviedla, že nie, absolútne. Dokonca aj sama poškodená E. F. na otázku, či je pravda, že ju L. D. zneužíval, odpovedala, že nie, čo okresný súd posúdil ako jednoznačnú odpoveď poškodenej E. F. a jednoznačné popretie tohto tvrdenia; okresný súd poznamenal, že pri tejto otázke sa správanie poškodenej E. F., resp. jej emócie v pojednávacej miestnosti, nijak nezmenili, táto otázka u nej nevyvolala žiadnu citovú reakciu, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že by takáto otázka u poškodenej E. F. vyvolala nepríjemné spomienky. Okresný súd tiež poukázal na skutočnosť, že zmena správania poškodenej E. F. časovo sedí s udalosťami tak, ako ich opísala poškodená E. F. a preto bolo podľa názoru okresného

súdu vylúčené, že by k zneužívaniu poškodenej E. F. došlo alebo dochádzalo zo strany L. D., nakoľko tento s poškodenou E. F. trávil niekoľko rokov pred skutkom, resp. skutkami, a ak by mal takéto sklony, prípadne by došlo zo strany L. D. k obťažovaniu poškodenej E. F., podľa názoru okresného súdu by sa toto prejavilo už skôr a okolie poškodenej E. F. by si to všimlo. Ak aj z niektorých dôkazov vyplynulo, že poškodená E. F. mala mať strach z L. D., okresný súd túto skutočnosť posúdil tak, že môže ísť o pocit vyplývajúci zo vzťahu (nevlastný) rodič - dcéra, záujem vyhovieť požiadavke rodiča, nesklamať ho, prípadne ak mala poškodená E. F. negatívne pocity zo vzťahu jej rodičov, lebo sa mali hádať, tak išlo o pocity vyplývajúce z možných konfliktných situácií, ktoré pre dieťa nie sú príjemné. Okresný súd teda prípadne negatívne pocity poškodenej E. F. smerom k jej rodičom vysvetľuje týmto spôsobom, a je toho názoru, že tieto pocity, najmä voči L. D., nie sú v žiadnom prípade odôvodnené tvrdeným zneužívaním zo strany L. D..

V druhom rade okresný súd poukázal na to, že tvrdenie obžalovaného, že k zneužívaniu poškodenej E. F. malo dochádzať zo strany L. D., uvádzali len svedkovia H. E., N. A., N. L., L. M., D. M.. Týchto svedkov navrhla vypočuť obhajoba. Okresný súd všetkých týchto svedkov, ako ďalej aj svedkov C. E., N. E. a L. L., považoval za nevierohodných, a to z nasledovných dôvodov. Tieto osoby, ako vyplýva z ich popisu v skoršej časti odôvodnenia, sú rodina obžalovaného a priatelia obžalovaného. Tvrdenia týchto osôb nie sú preukázané žiadnymi ďalšími dôkazmi, pričom väčšina z týchto tvrdení je vyvrátená inými dôkazmi. Konkrétne okresný súd poukázal na to, že títo svedkovia zhodne uvádzali, že počuli, že poškodená E. F. bola zneužívaná L. D., čo sa v konaní nie je nepreukázalo, ale bez pochybností vyvrátilo. Ďalej uvádzali, že obžalovaný nie je užívateľom drog, pretože bol operovaný na srdce, čo sa v konaní vyvrátilo, pretože užívanie drog obžalovaným uviedli poškodená E. F. a L. D., a najmä táto skutočnosť, resp. závislosť obžalovaného v tomto smere, vyplynula z vykonaných znaleckých posudkov. Taktiež uvádzali, že poškodená E. F. u nich v dome nebola, čo mal tiež okresný súd za vyvrátené výpoveďou samotnej poškodenej E. F. Okresný súd osobu obžalovaného s poukazom na znalecké posudky týkajúce sa jeho osoby, ako aj na konanie, za ktoré ho okresný súd uznal vinným, považoval za dominantnú a manipulatívnu osobu, ktorá si násilným a razantným spôsobom presadzuje svoje záujmy. Okresný súd bol toho názoru, že s poukazom aj na výpoveď J. D., ktorá uviedla, že sa im rodinní príslušníci obžalovaného opakovane vyhrážali, bol okresný súd toho názoru, že výpovede svedkov - rodiny obžalovaného, sú motivované snahou pomôcť obžalovanému v trestnom konaní, teda uvádzať účelové tvrdenia s cieľom zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti. Tento zámer podľa okresného súdu vyplynul jednak z ich rodinného vzťahu, ako aj z dominantného a vedúceho postavenia obžalovaného v rodine, ktorý mohol tieto osoby uvedeným spôsobom inštruovať, resp. inštruovanie zo strany obžalovaného preukázané nebolo, ale svedkovia vypovedali v rozpore s inými preukázanými skutočnosťami tak, ako keby k tomu došlo, čo spochybňuje ich dôveryhodnosť. Rozpory sú dokonca v tvrdeniach týchto svedkov a v tvrdeniach obžalovaného, kedy svedkovia uviedli, že poškodená E. F. u nich doma nebola, a nechceli, aby u nich bola, pretože mala mať záujem o priateľský vzťah s partnerom H. E., a oproti tomu obžalovaný uvádzal, že ju jeho žena pustila dovnútra, a na otázku, koľkokrát bola poškodená E. F. u nich, uviedol, že má syna N., oni sa kamarátili. V súvislosti so svedkyňou H. E. okresný súd poukázal aj na nelogické tvrdenia, kedy táto svedkyňa na jednej strane uviedla, že s poškodenou E. F. mala konflikt kvôli jej priateľovi, a na strane druhej sa jej mala poškodená E. F. zveriť, že je zneužívaná L. D., čo by svedčilo o dôvernom vzťahu medzi nimi. Takýto dôverný vzťah však nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný, práve naopak, poškodená E. F. uviedla, že sa nikomu z rodiny obžalovaného nestťažovala, že má nejaké problémy. Taktiež poškodená E. F. nemala dôverný a blízky vzťah ani so svojimi rodičmi tak, ako ho mala so svojou tetou a starou mamou, a aj preto okresný súd neuveril tomu, že takýto vzťah mala mať práve s uvedenou svedkyňou. Výpovede svedkov L. M. a D. M. okresný súd považoval za nevierohodné z dôvodu, že nimi uvádzané tvrdenia neboli preukázané, boli vyvrátené, pričom L. M. je bývala partnerka obžalovaného, užívala pervitín, a tiež D. M. uviedol, že užíval pervitín, pričom zhodne uviedli, že si ho zabezpečovali od L. D.. Drogová skúsenosť týchto svedkov znižuje ich dôveryhodnosť, pričom okresný súd poukázal aj na vyjadrenie L. D., podľa ktorého sa D. M. „dá kúpiť za jednu čiaru“, čo spolu so skutočnosťou, že obžalovaný sústredil svoje aktivity do drogovej trestnej činnosti, znižuje dôveryhodnosť uvedených svedkov. Okresný súd voči všetkým uvedeným svedkom tiež uviedol, že väčšina ich výpovedí bola všeobecných, bez bližších opisov, časť ich výpovedí boli tvrdenia z počutia, teda nie z priamej skúsenosti uvedených svedkov, a napokon už uvedené časti ich výpovedí boli vyvrátené.

Za nepreukázané okresný súd považoval aj ďalšie tvrdenia obžalovaného, ktorý napríklad uviedol, že D. M. počul, keď poškodená E. F. plakala, že ju zneužíva L. D., pričom D. M. túto skutočnosť neuviedol, ale uviedol, že o zneužívaní počul od J. D.. Ďalej uviedol, že neužíva žiadne drogy, čo bolo v konaní vyvrátené. Taktiež uviedol, že ho pre poškodenú E. F. k jej babke posielala J. D. a L. D., čo J. D. poprela,

pričom je nelogické, ak obžalovaný na jednej strane tvrdí, že poškodenú E. F. chcel chrániť pred L. D., a na strane druhej ide na pokyn L. D. pre poškodenú E. F. za účelom zaviesť ju domov k L. D..

Vierohodnosť obžalovaného výrazne znižujú aj znalecké posudky znalcov MUDr. Andrého a MUDr. Kozíka. Znalec MUDr. Kozík okrem iného uviedol, že obžalovaný konzum omamných a psychotropných látok priznáva len okrajovo a časovo nejasne situuje ich užívanie do dávnej minulosti, pri vyšetrení zjavne zámerne klamal aj o množstve a charaktere súdnych trestov a voči svojej závislosti je absolútne nekritický, zámerne skresľuje a nepriznáva užívanie omamných a psychotropných látok. Znalec MUDr. André uviedol, že u obžalovaného ide o abnormne štruktúrovanú osobnosť s prevažne dissociálnymi a emočne nestabilnými charakteristikami, depravovanú v dôsledku polymorfnej závislosti od návykových látok, predovšetkým psychostimulancií, obžalovaný je aj v súčasnosti závislý na omamných látkach, predovšetkým metamfetamíne (pervitíne), túto závislosť však bagatelizuje a konzum drogy popiera.

Okresný súd poukázal aj na záverečnú reč obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa 12.04.2022, v ktorej obžalovaný uviedol, že mu poškodená E. F. povedala, ako to bolo, drogy jej mal dávať L. D., on (obžalovaný) žiadne násilie, vyhrážky ani znásilnenie poškodenej E. F. neurobil, ona by to povedala, keby na hlavnom pojednávaní bola, a „keby povedala, že som ju znásilnil, dajte mi 16 rokov.“. Na hlavnom pojednávaní bola poškodená E. F. vypočutá, poprela tvrdenia obžalovaného, a jednoznačne označila obžalovaného ako osobu, ktorá ju mala zneužiť. Aj s poukazom na skoršie odôvodnenie bol okresný súd toho názoru, že obrana obžalovaného bola účelová, z vykonaného dokazovania preukázaná nebola, práve naopak, podstata obrany obžalovaného, že poškodená E. F. bola zneužívaná L. D., bol vyvrátená. Svedkovia E. B., O. B. a L. D. ku skutkom nič podstatné neuviedli. Po posúdení výpovedí obžalovaného, poškodených, svedkov a znalcov v zmysle uvedených úvah, ako aj s poukazom na ďalej uvedené dôkazy, okresný súd dospel k záveru o preukázaní všetkých znakov trestných činov v zmysle vyhláseného rozsudku.

Skutok v bode 1 bol preukázaný primárne výpoveďou poškodenej E. F., ktorá vo svojej výpovedi opísala, ako jej obžalovaný dával pervitín, ako obžalovaný využil jej strach z neho, ako s obžalovaným chodila do Serede pre pervitín, ako bola u obžalovaného doma a ako obžalovaný sám užil pervitín. Skutočnosť, že obžalovaný bol užívateľom pervitínu, bola preukázaná aj výpoveďami už uvedených svedkov, najmä L. D. a J. D., a znaleckými posudkami znalcov MUDr. Kozíka a MUDr. Andrého, ktorí konštatovali závislosť obžalovaného od metamfetamínu.

Okresný súd uviedol, že z poukazom na skutočnosť, že pri ustálení skutkového stavu a skutku mohol pri poškodenej E. F. vychádzať len z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, upravil skutkovú vetu za zachovania totožnosti skutku. Oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku zo skutkovej vety vypustil časť o tom, ako mala byť poškodená E. F. pri tom, ako mal obžalovaný predávať pervitín ďalším osobám, nakoľko túto skutočnosť poškodená E. F. vo svojej výpovedi neuviedla. Okresný súd ďalej spresnil skutkovú vetu podľa výpovede poškodenej E. F., že obžalovaný nútil poškodenú E. F. užiť pervitín 7 krát, a že poškodená E. F. bola najmenej 5 krát prítomná pri tom, ako si obžalovaný kúpil pervitín pre seba. Okresný súd s poukazom na § 163 ods. 3 Trestného poriadku, stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dňa 10. júna 2019, Tpj 26/2019 (Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019), § 172 Trestného zákona, § 2, § 3 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, uvádza, že konkrétnemu vymedzeniu skutkovej vety zodpovedá neoprávnené konanie s konkrétnymi omamnými a psychotropnými látkami schopnými nepriaznivo ovplyvniť psychiku konzumenta spôsobmi uvedenými v ustanovení § 172 Trestného zákona. Okresný súd z tohto dôvodu upravil skutkovú vetu výroku o vine, keď s poukazom na uvedené úvahy doplnil k „pervitínu“ účinnú látku a minimálnu koncentráciu, ktorá je spôsobilá negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálnu koncentráciu účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných. Taká úprava bola potrebná z dôvodu, aby skutková veta obsahovala všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Pre úplnosť okresný súd poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 3To/159/2020, podľa ktorého platí, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji omamných a psychotropných látok môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu. Z tohto dôvodu nebolo prekážkou pre uznanie viny obžalovaného to, že sa žiadne omamné a psychotropné látky ako také u obžalovaného nenašli, napr. pri domovej prehliadke.

Vedomosť obžalovaného o veku poškodenej E. F. mal okresný súd za preukázanú výpoveďou poškodenej E. F., ktorá uviedla, že sa jej obžalovaný spýtal, koľko má rokov, a chcel jej kúpiť vek, že jej prepíše dátum narodenia, čo potvrdzuje vedomosť obžalovaného o veku poškodenej E. F. a o jeho záujme aby poškodená E. F. bola formálne staršia; poškodená E. F. mala v čase spáchania skutku vyše 13 a pol roka.

Okresný súd preto dospel k záveru o jednoznačnom preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, pretože z vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou inej ťažkej ujmy a čin spáchal voči osobe mladšej ako pätnásť rokov.

V intenciách § 2 ods. 1 Trestného zákona sa okresný súd zaoberal tým, či by pre obžalovaného bola priaznivejšia právna úprava účinná v čase vyhlásenia rozsudku, a to právna úprava podľa zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení zákona č. 105/2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, účinná od 01.05.2022. Týmto zákonom, resp. novelou Trestného zákona, bol sledovaný cieľ odstrániť problém spočívajúci v neprimerane prísnom postihovaní prechovávateľov/užívateľov marihuany a umožniť zníženie už uložených trestov za taký trestný čin, ktorý bude po novom trestaný miernejšie, pričom došlo k zmene ustanovení § 171 a § 172 Trestného zákona. Okresný súd po oboznámení sa s uvedenou právnou úpravou dospel k záveru, že táto pre obžalovaného nie je priaznivejšia, preto ju neaplikoval a uplatnil právnú úpravu v znení účinnom do 30.04.2022. „Nová“ právna úprava pre obžalovaného nepredstavuje žiadnu zmenu, pretože ak by bol skutok právne kvalifikovaný podľa nej, trestná sadzba by bola rovnaká 15-20 rokov (§ 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 7 písm. b) Trestného zákona). Ani iné ustanovenia, ktoré boli zmenené uvedenou novelou Trestného zákona, okresný súd nepovažoval za priaznivejšie, napr. trest prepadnutia majetku sa stále ukladá obligatórne podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona za spáchanie trestného činu nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 7 alebo 8 Trestného zákona.

Skutky v bode 2, 3 a 4 boli preukázané výpoveďou poškodenej E. F., ktorá uviedla, že ju obžalovaný tri krát zneužil, raz v bielej dodávke a dva krát v izbe rodinného domu, pričom poškodená E. F. pod zneužitím mala na mysli pohlavný styk. Pred zneužitím najprv užil pervitín obžalovaný a následne ho dal aj poškodenej L. B. Okresný súd každé jedno zneužitie vymedzil ako samostatný čin, resp. v danom prípade čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Poškodená E. F. vo svojej výpovedi uviedla, že pohlavný styk s obžalovaným nechcela. K časovému vymedzeniu okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania sa skutok mal stať tak, že dochádzalo k zneužívaniu poškodenej E. F., ktorá bola pod vplyvom pervitínu, a keď účinky pervitínu pominuli, poškodená E. F. prišla s plačom za svojou matkou J. D., ktorá následne kontaktovala políciu. Poškodená E. F. tiež uviedla, že počas tohto obdobia mala klamlivo svojej matke uviesť, že spí u kamarátky. J. D. podala trestné oznámenie dňa 18.08.2020, a v ňom je tiež uvedené, že k prespatiu u kamarátky malo dôjsť v sobotu 15.08.2020, a že podávanie drog poškodenej E. F. zo strany obžalovaného trvalo celý týždeň. Z týchto dôvodov okresný súd ohraničil obdobie, počas ktorého došlo k trom prípadom súlože medzi obžalovaným a poškodenou E. F., dňami 10.08.2020 (pondelok) až 16.08.2020 (nedeľa).

Vzhľadom k tomu, že okresný súd mal za preukázané vykonanie súlože medzi obžalovaným a poškodenou E. F., ktorá v tom čase mala vyše 13 a pol roka, t. j. bola mladšia ako 15 rokov, a obžalovaný mal vedomosť o jej veku, okresný súd dospel k jednoznačnému záveru o preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorý tvoria čiastkové útoky v bodoch 2, 3 a 4.

Okresný súd smerom k bodu 2 obžaloby upravil skutkovú vetu podľa výsledkov dokazovania, a následne skutok v bode 2 inak právne kvalifikoval oproti obžalobe, a to miernejšie v prospech obžalovaného. Nakoľko okresný súd mohol vychádzať iba z tvrdení poškodenej E. F., ktoré uviedla na hlavnom pojednávaní, a poškodená E. F. v zásade všetky tri prípady pohlavného styku s obžalovaným opísala rovnako, pričom vo svojej výpovedi neuviedla skutočnosť v zmysle „povedal maloletej, nech si sadne na posteľ, začal byť násilný, vyzul jej topánky, na čo mu maloletá povedala, že s ním nechce nič mať, on jej povedal, že ho musí poslúchať, lebo ju poreže a podreže, pričom na stôl vedľa dal otvorený nôž, dal ju na posteľ tak, aby si ľahla a jednou rukou jej držal obe ruky hore, vyzliekol jej tričko a povedal jej, aby sa nehýbala, lebo ju vyviaže, následne jej vyzliekol rifle a nohavičky a ako ležal na nej chytil jej jednu nohu a držal jej ju hore a vnikol do nej svojím penisom.“, súd dospel k záveru, že nie je bez pochybností preukázaný znak skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spočívajúci v násilnom donútení ženy k súložii. Napokon aj poškodená E. F. vo svojej výpovedi na otázku, či nejakým spôsobom prejavila to, že to (styk) nechcela, či niečo obžalovanému vravela, uviedla, že nie. Na základe týchto skutočností okresný súd nemal pochybnosti o tom, že k súložii medzi obžalovaným a poškodenou E. F. došlo, avšak mal dôvodné pochybnosti o tom, či obžalovaný poškodenú E. F. k súložii donútil násilím, preto okresný

súd skutok v bode 2 prekvalifikoval v prospech obžalovaného z prísnejšieho zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na ďalší čiastkový útok (spolu s bodmi 3 a 4) pokračovacieho trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona.

Skutky v bodoch 5, 6, 7 a 8 sú preukázané výpoveďami poškodenej E. F. a poškodenej J. D.. J. D. uviedla, že ju obžalovaný nútil, aby mu poškodenú E. F. odovzdala, inak ju odstreľí, pričom jej ukázal pušku a mačetu. Skutočnosť, že obžalovaný týmito zbraňami v čase skutku disponoval, bola preukázaná výpoveďou J. D., výpoveďou poškodenej E. F., ktorá uviedla, že obžalovaný má nože a pušku, a tiež zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov v spojení so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava, č. KEU-KE-EXP-2020/2304 zo dňa 29.12.2020, z ktorého vyplýva, že na stope č. 5 - kovovej mačete, zaistenej pri prehliadke iných priestorov, nebola zistená prítomnosť krvi, ale DNA profil bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z čepele mačety je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „B. A.“. Poškodená E. F. ďalej vo výpovedi uviedla, že A. B. sa vyhrážal jej rodine a chcel ju predať, chcel ju predať osobe F.. Ďalej uviedla, že mala z neho strach, že pre ňu obžalovaný chodil, a keď s ním išť nechcela, začal kričať, že dopichá rodinu, keď nepôjde, na jej mamu vytiahol aj nôž, mama kričala, obžalovaný odišiel. J. D. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný jej uviedol, že keď mu nedá dcéru, dá jej dole kožu z huby, pričom vybral červený nôž. J. D. taktiež uviedla, že jej obžalovaný uviedol, že nech ide (poškodená E. F.) okamžite s ním, manžel to nedovolil, A. vybral mačetu, že mu dá dole hlavu. Jej povedal, že ju odstreľí a L. chcel zobrať na Váhu, že ho hodí do Váhu. L. D. vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný poškodenej E. F. uviedol, že ho zoberie k Váhu a začne mu odtínať po jednom prste, aby sa trápil a potom ho hodí do Váhu. Dôvodná obava J. D. a poškodenej E. F. o ich život a zdravie vyplýva z ich výpovedí, pričom okresný súd poukázal aj na to, že J. D. musela byť na hlavné pojednávanie predvedená, pretože ako uviedla, bála sa obžalovaného a jeho rodiny, čo preukazovalo dôvodnú obavu poškodených o ich život a zdravie z konania obžalovaného.

Okresný súd preto dospel k jednoznačnému záveru o preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v bodoch 5 a 6, a pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v bodoch 7 a 8.

K prečinu nebezpečného vyhrážania okresný súd uviedol, že mal za preukázaný aj znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko spôsob spáchania činu a okolnosti jeho spáchania, kedy obžalovaný opakovane používal vyhrážky a násilie voči iným osobám s cieľom presadiť si vlastné záujmy, preukazujú nie nepatrnú závažnosť činu.

Ďalej okresný súd uviedol, že s poukazom na uvedené úvahy nemal žiadne pochybnosti o tom, že jednotlivé skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku, jednotlivé výpovede a ostatné dôkazy vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, pričom iné vysvetlenie uvedených udalostí podľa okresného súdu nebolo možné. V súvislosti so zavinením okresný súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania bol preukázaný priamy úmysel obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom opísaným v skutkovej vete rozsudku konať tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, a tým porušiť a ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania nezistil dôvod na ukladanie súhrnného alebo spoločného trestu. Nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nakoľko obžalovaný pred spáchaním skutku nevedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) s poukazom na odpis registra trestov a evidenciu priestupkov, a spáchanie trestných činov obžalovaný popieral (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Nezistil ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, k čomu okresný súd uviedol, že na priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona) neprihliadol vzhľadom na časový odstup a zahladenie predchádzajúcich trestných činov, a priťažujúcu okolnosť spáchanie viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) okresný súd nevzhladol, nakoľko početnosť trestných činov bola dôvodom na použitie § 42 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia zverejneného v Zbierke pod č. 1/2011, a na uznesenie Ústavného súdu SR z 03. 07. 2019, sp. zn. II. ÚS 189/2019, podľa ktorého „súčasná judikatúra vylučuje zdvojenie, teda súčasnú aplikáciu ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona (posudzovanie spáchania viacerých trestných činov ako priťažujúcej okolnosti) a asperačnej (zostrujúcej) zásady.“

Keďže okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania viac ako dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých viac ako jeden je zločinom, spáchaných viac ako dvomi skutkami, bol daný dôvod na použitie § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného zvyšuje o jednu tretinu. Z tohto dôvodu okresný súd ukladal

obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Pretože početnosť trestných činov bola dôvodom na použitie § 41 ods. 2 Trestného zákona, nemohla byť dôvodom na použitie § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože by išlo o pripočítanie tej istej okolnosti viackrát v neprospech obžalovaného.

Trestná sadzba pre trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, je 15 rokov až 20 rokov; ostatné trestné činy, za ktoré okresný súd uznal obžalovaného za vinného, majú nižšiu hornú hranicu trestnej sadzby, resp. ide o zločiny a prečin. Postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona nedošlo k úprave trestnej sadzby a následne postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona sa trestná sadzba 15 rokov až 20 rokov upravila na trestnú sadzbu 15 rokov až 25 rokov.

Okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov, t. j. trest odňatia slobody v strede rozmedzia upravenej trestnej sadzby, ktorý považoval vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný. Okresný súd v neprospech obžalovaného predovšetkým zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil obzvlášť závažného zločinu voči maloletej osobe, ktorú opakovane nútil užívať metamfetamín, a proti jej vôli s ňou opakovane vykonal pohlavný styk. Obžalovaný nemal žiadne zábrany a žiadnym spôsobom nerešpektoval dôstojnosť a osobnú integritu maloletej, ako aj následky na jej psychickom zdraví, ktoré jej vznikli v dôsledku jeho konania, a ktoré jej mohli spôsobiť dlhodobú traumu. Takéto konanie obžalovaného, ktorý využil svoju fyzickú prevahu a zneužil bezbrannosť a naivitu poškodenej, je potrebné jednoznačne odsúdiť. V neprospech obžalovaného okresný súd ďalej zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil spoločne ôsmich skutkov a štyroch trestných činov, vrátane obzvlášť závažného zločinu. Poškodenými týmito skutkami boli maloletá E. F. a J. D.. Vysoká početnosť skutkov a trestných činov, krátky časový úsek medzi ich spáchaním, ako aj ich závažná povaha, svedčia o tom, že obžalovaný nemá žiadne zábrany pri svojom konaní a svoje ciele sa snaží dosiahnuť za každú cenu s použitím násillia v rôznej forme. Odmietavý postoj poškodenej, snahy ďalších osôb, aby obžalovaný upustil od svojho konania, nemalo voči obžalovanému žiadny výsledok, práve naopak, jeho reakciou bolo ďalšie násillné protiprávne konanie. Všetky tieto skutočnosti spoločne so znaleckými posudkami MUDr. Kozíka a MUDr. Andrého dávajú obraz o osobnosti obžalovaného, ktorého treba jednoznačne považovať za nebezpečného a manipulatívneho človeka bez akejkoľvek empatie voči iným osobám. Okresný súd v neprospech obžalovaného zohľadnil aj odpis registra trestov, ktorý síce nemohol byť dôvodom na konštatovanie prítážujúcej okolnosti, ale okresný súd bol toho názoru, že aj zahladené odsúdenia je možné zohľadniť pri rozhodovaní o treste, lebo z nich možno vychádzať pri predpokladoch vedení riadneho života a náprave páchatel'a. Početnosť odsúdení ako aj väčšie časové odstupy medzi odsúdeniami svedčia o dlhodobých sklonoch obžalovaného k páchaniu protiprávnej činnosti, pričom obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestného činu násillnej povahy - ublíženia na zdraví. Aj táto skutočnosť dopĺňa charakteristiku osobnosti obžalovaného ako nebezpečného páchatel'a, ktorého je potrebné izolovať pred spoločnosťou. Z týchto všetkých dôvodov spoločne okresný súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov, teda trest, ktorý sa vzdal'oval od dolnej hranici trestnej sadzby, pretože len takýto prísny trest podľa názoru okresného súdu môže zabezpečiť naplnenie účelu trestu.

Oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody miernejší o 1 rok (pôvodne 19 rokov), k čomu okresný súd viedla zmena dôkaznej situácie, ktoré viedla k miernejšej právnej kvalifikácii činu v bode 2 obžaloby; pôvodná sadzba zločinu znásillnenia 7 až 15 rokov, súčasná sadzba zločinu sexuálne zneužívanie 3 roky až 10 rokov. Okresný súd teda skutočnosť, že pri posúdení všetkých trestných činov bola preukázaná o niečo nižšia miera násillia oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku (nebolo bez pochybností preukázané donútenie násillím v zmysle § 199 ods. 1 Trestného zákona) túto skutočnosť zohľadnil pri uložení trestu odňatia slobody, ktorý bol nižší o 1 rok oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin.

Pretože okresný súd odsúdil obžalovaného za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, obligatórne (povinne) ukladal trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého „trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 alebo 4 Trestného zákona. Obligatórnosť uloženia trestu prepadnutia majetku vyplýva zo znenia

príslušného ustanovenia „trest prepadnutia majetku súd uloží“, v porovnaní s ustanovením § 58 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého „trest prepadnutia majetku môže súd uložiť“, kedy má súd priestor na vlastnú úvahu, či trest prepadnutia majetku uloží alebo nie. Ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona takýto priestor súdu neposkytuje a súd trest prepadnutia majetku uložiť musí. Obligatórnosť uloženia trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 262/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorým bol ods. 3 v § 58 doplnený. Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.04.2016, sp. zn., I. ÚS 265/2016.

Výrok o ochrannom opatrení okresný súd odôvodnil tým, že podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému obligatórne uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky. Okresný súd prihliadol na okolnosti prejednávanej veci, najmä na povahu, početnosť a vysokú závažnosť trestnej činnosti, pričom u obžalovaného bola taktiež konštatovaná závislosť od omamných a psychotropných látok, a preto bolo podľa názoru okresného súdu potrebné nad obžalovaným vykonávať ochranný dohľad po dobu 2 rokov. V rámci uloženia ochranného dohľadu okresný súd uložil obžalovanému povinnosti v súlade s § 77 Trestného zákona.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátorka) vzdala práva na podanie odvolania. Obhajkyňa zahlásila odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku.

Odvolanie obžalovaný odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 22.11.2022, v ktorom namietal, že sa odvoláva z dôvodu, že napadnutý rozsudok obsahuje nepravdivé údaje, všetko je to na neho vymyslené. Žiada, aby boli jeho svedkovia riadne vypočutí. Poškodená E. F. čo vypovedala bolo všetko vymyslené a bola naučená čo má vypovedať proti nemu. Nesúhlasí s napadnutým rozsudkom. Chce, aby bol vypočutý, necíti sa byť vinným. Nikoho nevydieral, ani sa nevyhrážal, ani nikoho neznásilnil, ani nikoho nenútil násilím sa s ním vyspať. Žiadal, aby bolo všetko riadne prešetrené, pretože sa cíti nevinný. Navrhol vypočuť S. S. a Q. R. a P. jej starého otca.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil aj písomným podaním prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ľubice Januškovskej, ktoré bolo doručené okresnému súdu 24.11.2022, v ktorom namietal ku skutku v bode 1/, že okresný súd považoval skutok, ktorým mal naplniť skutkovú podstatu uvedeného drogového trestného činu za preukázaný primárne výpoveďou poškodenej E. Z výpovede poškodenej E. F. ale nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že kupoval v Seredi pervitín, pretože poškodená E. nevidela že by niečo kupoval (sedela v aute) a nevidela ani tú bielu látku, čo mal kupovať (mal to schované u seba). V prípravnom konaní boli zaistené rôzne stopy, avšak nebola zaistená žiadna látka, vhodná na laboratórne skúmanie a ani iná stopa, ktorá by potvrdila, že prechovával, prípadne bol akokoľvek v kontakte s pervitínom, prípadne akokoľvek inou psychotropnou látkou a že túto látku podal poškodenej E. F. Z lekárskej správy z 18.08.2020 síce vyplýva, že v moči poškodenej E. F. boli zistené stopy amfetamínu a metamfetamínu, avšak nie je uvedené, v akej koncentrácii. Poškodená vypovedala o tom že jej podal nejakú bielu látku, po požití ktorej bola iná, ale bližšie nešpecifikovala aká iná, nepopísala také príznaky, aké sú spájané so stavom po požití omamných a psychotropných látok. Z takto vykonaných dôkazov nie je možné vyvodiť záver, že biela látka, o ktorej poškodená E. tvrdí, že jej ju podal, je pervitín, obsahujúci účinnú látku metamfetamín v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10% hmotnostných. A už vôbec nie je možné z takéhoto dôkazu vyvodiť záver, že stopy amfetamínu a metamfetamínu zistené v moči poškodenej E. F. sú z látky, ktorú poškodenej E. F. podal, nakoľko viacerí svedkovia potvrdili, že poškodená E. F. užívala drogy, avšak nepotvrdili, že tieto jej podal on. Svedkovia L. L., H. E., N. E., C. E., N. L. zhodne potvrdili, že drogy neužíva, lebo je operovaný na srdce. Svedok D. M. vypovedal, že L. D. (nevlastný otec poškodenej E. F.) je jeho sused a chodí k nemu nabíjať telefón, lebo nemá elektrinu. Bol u neho aj s poškodenou E. F. a vyliali u neho na stôl pervitín, keď to svedok zbadal tak chcel volať policajtov, potom odišli. Tiež uviedol, že L. je díler, pervitín bol pre neho a poškodenú E. F.. Bolo to v alobale, vysypali si to na stôl a dali si to. Ďalej uviedol, že pred rokom užíval pervitín, mal ho od L. D., kupoval ho od neho 1 x týždenne a tiež uviedol, že aj jeho sestra L. M. si zaobstarávala drogy od L. D.. Aj svedkyňa N. A. potvrdila, že L. D. predáva drogy. Svedkyňa L. M. vypovedala, že v minulosti užívala pervitín, kupovala ho od L. D., on doteraz ponúka, ale ona nechce. N. L. vypovedal, že poškodená E. F. užívala dobrovoľne pervitín a dával jej to L., sám videl, že si to dáva.

Z výsluchov svedkov teda jednoznačne vyplynulo, že poškodená užívala drogy, tieto užívala dobrovoľne a že drogy zabezpečoval a podával poškodenej L. D..

Svedčí proti nemu okrem výpovede poškodenej E. F. aj výpoveď jej matky J. D., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že má manžela, ktorý požíval omamné látky a obžalovaný bol jeden z tých, čo to

predával. Aj L. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kupoval pervitín od neho, ktorý ho predával aj iným konzumentom, nikoho však nemenoval.

Okresný súd vyhodnotil výpovede svedkov tak, že svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech považoval za nevierohodných, nakoľko sú to rodinní príslušníci a priatelia obžalovaného a ich tvrdenia nie sú preukázané žiadnymi ďalšími dôkazmi a svedkov L. D. a J. D., ktorí vypovedali proti obžalovanému, považuje za vierohodných. Bol toho názoru, že takéto hodnotenie svedkov nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a nemôže postačovať pre uznanie jeho viny. L. D. je sám konzumentom drog a viacerí svedkovia vypovedali, že drogy zabezpečoval a predával práve tento svedok. Je zrejme, že jeho tvrdenie o tom že drogy zabezpečoval a poškodenej E. F. podával on ako obžalovaný, je motivované snahou vyvinúť sa z danej trestnej činnosti. Potom aj výpoveď svedkyne J. D. nie je presvedčivá, nakoľko sa jej ako manželky L. D. a matky poškodenej E. prejednávanej trestnej činnosti bezprostredne týka a svojou výpoveďou chce chrániť svojich najbližších.

Od samotného začiatku trestného konania popiera drogovú činnosť, ktorá mu je kladená za vinu. Priznáva síce, že v minulosti užíval pervitín, avšak popiera, že by omamné a psychotropné látky užíval aj v období, kedy malo dôjsť k žalovaným skutkom, nakoľko mu to nedovoľuje jeho zdravotný stav, keďže je po operácii srdca. Užívanie uvedených látok v danom časovom období nie je u neho preukázané ani znaleckým posudkom znalca MUDr. Petra Kozíka, o ktorý sa okresný súd opiera. Znalec síce konštatoval jeho závislosť, vychádzal však zo svedeckých výpovedí a záver, že bral pervitín a marihuanu opiera iba o toxikologické vyšetrenie moču, z ktorého vyplynula prítomnosť pervitínu. Na hlavnom pojednávaní vysvetlil prítomnosť pervitínu vo svojom moči tým, že našiel v tranzite otvorený Red Bull, ktorý vypil a pervitín bol zrejme v tom Red Bulli, o čom však nevedel. Pokiaľ sa teda našiel v jeho moči pervitín, tento sa do jeho tela dostal omylom, a preto nie je možné vyvodiť záver, že užil drogu vedome a teda úmyselne. Možnú prítomnosť pervitínu v plechovke od Red Bullu potvrdil aj svedok N. L., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je užívateľom pervitínu a dáva si to do Red Bullu. Obžalovaný popiera, že by drogu niekedy podal poškodenej E. F. Tiež popiera, že mal vedomosť o veku poškodenej E. F., myslel si, že má 16 - 17 rokov. V trestnom konaní nebol vykonaný žiadny relevantný dôkaz o jeho vedomosti o skutočnom veku poškodenej, k čomu sa podrobnejšie vyjadruje ďalej v odvolacích námietkach.

Ku skutkom v bode 2/, 3/, a 4/ uviedol, že trestného činu sexuálneho zneužívania sa dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov. Spáchanie trestného činu sexuálneho zneužívania mal okresný súd za preukázané výlučne na základe výpovede poškodenej E. Tá na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola 3 x zneužitá, prvýkrát v bielej dodávke, a potom dva krát v jeho dome. Poškodená však nijako bližšie toto zneužitie aj napriek opakovaným otázkam, ktoré jej boli položené na hlavnom pojednávaní, nepopísala. Na otázku prokurátorky, či vie vysvetliť to zneužitie, čo si pod tým predstavuje, poškodená odpovedala: „Povedal mi, nech si vyzlečiem nohavice a tak.“ Ona si ich vyzliekla a on ju potom zneužil. Na otázku prokurátorky, či došlo medzi nimi k pohlavnému styku, odpovedala jedným slovom áno, avšak keď bola vyzvaná, aby to bližšie opísala, tak sa rozplakala. Bol toho názoru, že z takejto výpovede poškodenej E. F. nebolo možné urobiť si akýkoľvek obraz o tom, či medzi ním a poškodenou E. F. došlo vôbec k nejakému sexuálnemu kontaktu. Poškodená L. B. sama spontánne nevypovedala o pohlavnom styku, na kladnú odpoveď, že k pohlavnému styku s obžalovaným došlo, bola navedená až otázkou prokurátorky, ktorá sa poškodenej E. F. priamo opýtala, či medzi ňou a ním došlo k pohlavnému styku. Ďalej však už tento pohlavný styk sama nijako nekonkretizovala. Poškodená E. F. bola dňa 18.08.2020 vyšetrená vo Fakultnej nemocnici Nitra. V lekárskej správe z vyšetrenia poškodenej E. F. sa uvádzalo, že mala byť pred 2 až 3 dňami znásilnená, na udalosť sa veľmi jasne nepamätá, pretože bola nadrogovaná. Z lekárskej správy tiež vyplynulo, že u poškodenej E. F. neboli na vyšetrovaných pohlavných orgánoch zistené žiadne známky škrabancov, krvácania, poranení, petechií, hematómov či iných známok násillia. Z uvedenej lekárskej správy je zrejme, že ani pri vyšetrení v nemocnici, ktoré bolo vykonané bezprostredne potom, ako malo dôjsť k zneužitiu poškodenej E. F., poškodená E. F. nevedela podať vyšetrujúcejmu lekárovi žiadne informácie o tom, čo sa stalo, pretože si na to nepamätala, lebo bola nadrogovaná.

Poškodená E. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že mala byť zneužitá v bielej dodávke a v jeho izbe. V prípravnom konaní boli u neho vykonané domové prehliadky, prehliadky iných priestorov, pozemkov a tiež motorových vozidiel. Pri prehliadkach boli zaistené viaceré biologické stopy, pričom ani jedna stopa nepochádzala od poškodenej E. F., čím je značne oslabené tvrdenie poškodenej E. F., že v týchto priestoroch došlo medzi ňou a ním k pohlavnému styku. Na základe takto vykonaného dokazovania nie je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či poškodená E. F. bola sexuálne zneužitá a už vôbec nie je preukázané, že ju sexuálne zneužil. Pre naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 Trestného zákona sa vyžaduje úmyselné zavinenie, ktoré sa

musí vzťahovať aj na vek poškodenej L. B. Poškodená E. mala v čase spáchania skutku viac ako 13 rokov. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevedel koľko má poškodená E. F. rokov, nemal dôvod sa pýtať kedy sa narodila, myslel si že má 16-17 rokov. Poškodená E. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný sa jej spýtal, koľko má rokov, nevie však kedy sa s ním o tom bavila, či predtým alebo potom čo sa teraz prejednáva. Žiadny iný dôkaz ohľadne jeho vedomosti o veku poškodenej nebol v trestnom konaní vykonaný.

Tvrdenie okresného súdu, že výpoveď poškodenej E. F. preukazuje jeho vedomosť o veku poškodenej E. F. absolútne neobstojí. Aj keby sa poškodenej E. F. skutočne pýtal na jej vek, z výpovede poškodenej E. F. nevyplýva, aký vek mu uviedla, či mu povedala koľko rokov má skutočne, alebo mu uviedla iný vek. Vo vzťahu k záveru o zavinení je však najpodstatnejšia skutočnosť, kedy sa o veku poškodenej E. F. dozvedel, teda či mal informáciu o veku poškodenej E. F. pred skutkom, alebo až po skutku. Poškodená sa však k tejto okolnosti nevedela vyjadriť, preto nie je možné dospieť bez akýchkoľvek pochybností k záveru o úmyselnom zavinení obžalovaného.

Skutky v bodoch 5/, 6/, 7/ a 8/ obžaloby boli preukázané iba výpoveďami poškodenej E. F. a jej matky J. D.. Podľa týchto výpovedí sa vyhrážanie malo odohrať aj vonku na dvore, žiadni iní svedkovia však vyhrážky nepotvrdili. Svedkyňa J. D. vypovedala, že ju nútil, aby mu poškodenú E. F. odovzdala, inak ju odstrelí, pričom jej ukázal pušku a mačetu. Aj poškodená E. F. vypovedala, že má nože a pušku. Pri vykonaných prehliadkach u neho boli zaistené okrem iných vecí aj kovový sekáč na mäso, kovový meč a kovová mačeta. Žiadne nože ani puška zaistené neboli. Poškodená E. F. vypovedala, že sa vyhrážal jej rodine, lebo ju chcel predať osobe menom F.. Poprel, že by osobu menom F. poznal. Tiež poprel, že by sa rodine poškodenej E. F. vyhrážal a že chcel poškodenú E. F..

Bol toho názoru, že iba výpovede poškodenej E. a jej matky pre uznanie jeho viny zo spáchania trestných činov v bodoch 5/, 6/, 7/ a 8/ v kontexte všetkých zistených skutočností a okolností, za ktorých malo k ich spáchaniu dôjsť, nie sú postačujúce.

V trestnom konaní boli vykonané dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v jeho prospech a tiež dôkazy, svedčiace v neprospech obžalovaného. V jeho prospech svedčia hlavne výpovede svedkov L. L., H. E., N. E., C. E., N. L., ktorí zhodne potvrdili, že poškodená E. F. utekala z domu a chodila sa k nim skrývať lebo sa bála svojho otčima L. D., že L. D. poškodenú E. F. zneužíval. Potvrdili, že poškodená E. F. u nich nikdy nespala, nikto z nich nechodí do práce, všetci sú doma, ak by u nich poškodená E. F. spala, tak by si to všimli. Svedok N. L. vypovedal, že poškodená E. F. bola frajerka jeho najlepšieho kamaráta S.. Chodili spolu stále von, raz mu hovoril S., keď zostali dvaja v tranzite, že poškodená E. F. sa sťažovala, že ona to doma nevydrží, že ju vyhadzovali von a museli prespať v škôlke, že jej L. robí zle, že ju predáva, že ju zneužíva. Poškodená E. F. od neho žiadala pomoc, chcela sa u nich v tranzite schovať, chcela u nich bývať. Svedok D. M. vypovedal, že L. má so svojou ženou zlý vzťah, hádajú sa, počul, že L. poškodenú zneužíva, že je to pedofil, že je úchyl, čo mala hovoriť matka poškodenej E. F. Svedok vedel, že poškodená uteká z domu. Svedkyňa N. A. vypovedala, že celá ulica, rodina aj J. vie, že L. má niečo s poškodenou E. F.. Bola svedkom toho, ako sedela v jeho aute a išli cez dedinu, tak ich zastavila J., že nech ju rýchlo zoberie policajtom, alebo k jej mame, nakoľko im doma L. robí zle, ju týra a dcéru obťažuje. Svedkyňa L. M. vypovedala, že určite nie je pravda, že by obžalovaný mal niečo s poškodenou, z dediny sa dozvedela, že L. zneužíva poškodenú E. F., spáva s ňou a J. o tom vie. Svedkyňa tiež vypovedala „... dňa 12.07.2020 som tam išla, lebo som sa rozišla s priateľom, druhý deň ráno sa hádali, rozbíjali sa tam veci. Ja som bola vtedy u mamy, bývala som v rodičovskom dome týždeň a vtedy som počula ako J. nadáva L., že jebe jej dcéru. Keď L. odchádzal na bicykli povedal J., že nejem ju, len mi ho fajčí. ...“

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodená E. F. žila v prostredí, v ktorom boli značne narušené rodinné vzťahy. Zo znaleckého posudku PhDr. Alžbety Zradulovej z odboru psychológie a jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodená E. F. sa cítila v bezpečí v prítomnosti tety a babky, v rodine matky neprežívala bezpečie, prežívala strach, hlavne zo strany otčima. Obavy a neistoty mala a má len z otčima, výraznejšie odvtedy, čo sa presťahovali a býva spolu so súrodencami u matky. Bála sa ho a urobila veci tak, aby k nejakému stretu medzi nimi nedošlo, aby jej nemohol nič vytýkať. O prežitých udalostiach už nechce poškodená E. F. hovoriť, poškodená E. F. hovorila, že každý o tom hovorí inak ako to bolo.

Na základe vykonaného dokazovania nebolo možné jednoznačne ustáliť jeho vinu zo spáchania žalovaných skutkov, ktorých sa mal dopustiť voči poškodenej E. F. Pripustil, že poškodenú E. F. pozná a pozná aj pomery v rodine, kde vyrastala a záujem o ňu prejavil iba preto, že mal vedomosť o tom, že otčim poškodenú zneužíval. Poškodená E. F. ho sama požiadala o pomoc, chcela sa u neho doma ukryť pred otčimom, ktorého sa bála. Toto potvrdili aj viacerí svedkovia a vyplýva to aj zo znaleckého posudku PhDr. Alžbety Zradulovej, že poškodenej E. F. bolo v domácom prostredí ubližované a bála sa

svojho otčima. Preto nie je dôvod neveriť jeho obrane, že všetko čo robil ohľadne poškodenej E. F., robil len preto, aby ju uchránil. Poškodená E. F. sa na hlavnom pojednávaní síce vyjadrila, že k rodičom má dobrý vzťah a že mama a otčim L. D. si vychádzajú, vykonané dokazovanie však preukázalo, že to tak v jej rodine nie je. Vykonané dôkazy jednoznačne svedčia ku jeho obrane, popiera akýkoľvek pohlavný styk s poškodenou E. F. a tiež popiera, že by jej podal drogu.

Okresný súd sa v odvolaní napadnutom rozsudku zásadou trestného konania podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku dôsledne neriadil. Hodnotí síce jednotlivé dôkazy, vykonané jednak v prípravnom konaní a potom aj na hlavnom pojednávaní, tieto dôkazy však hodnotí jednostranne, v neprospech obžalovaného, keď výpovede svedkov, svedčiace v prospech obžalovaného považuje za nevierohodné a výpovede svedkov a poškodenej E. F., svedčiace v neprospech obžalovaného, považuje za vierohodné. Za vierohodnú považuje napr. výpoveď svedka L. D., ktorý sám priznáva že je drogový závislý a má psychické problémy, pre ktoré sa liečil na psychiatrii a brával silné tabletky, preto si už tak veľmi do detailov nepamätá. Výpovede, o ktoré okresný súd opiera svoje rozhodnutie pritom vykazujú ohľadne podstatných okolností žalovaných skutkov značné rozpory, ktoré neboli odstránené. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a sám vo veci rozhodol a v zmysle zásady in dubio pro reo ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, prípadne písm. c) nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal.

Následne obžalovaný dôvody odvolania ešte doplnil prostredníctvom náhradnej obhajkyne doc. JUDr. Miroslavy Vráblovej, PhD. písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 20.01.2023. Zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu vykonaných dôkazov a následne nesprávnemu vyvodu právnych a skutkových záverov. Okresný súd viazaný právnym názorom krajského súdu (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.08.2022, č. k. 6To/75/2022-998, ktorým súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a ktorým podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol), vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2022 osobný výsluch poškodenej maloletkej E. Ani osobným výsluchom poškodenej L.B. sa nepodarilo odstrániť nasledovné rozpory.

Skutok v bode 1/ neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to hrozbou inej ťažkej ujmy a čin spáchal voči osobe mladšej ako pätnásť rokov. V predmetnom trestnom konaní nebola zaistená žiadna psychotropná látka, ktorá by preukazovala, že s ňou neoprávnene nakladal, neboli zabezpečení žiadni svedkovia, ktorí by hodnoverne preukazovali, že si zadovážil a prechovával psychotropnú látku. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú dôkazy preukazujúce jednak existenciu psychotropnej látky, jej hmotnosť, koncentráciu účinnej látky, tak aj charakter tejto látky ako psychotropnej látky, s ktorou mal údajne nakladať. Nie je možné sa uspokojiť s výpoveďou poškodenej E. Táto nedisponuje odbornými znalosťami z odboru kriminalistickej toxikológie, preto uvedené považuje z jej strany len za dohady či domnienky, že išlo o pervitín. Ani akákoľvek „krátkodobá osobná skúsenosť“ (v období júl 2020-16.08.2020) poškodenej E. s touto látkou (viď lekárske nálezy) nepostačuje k vysloveniu jednoznačných záverov, že látka, s ktorou údajne manipuloval bola psychotropnou látkou- pervitín. Navyše poškodená E. vo svojej výpovedi hovorí o „bielej látke“, „droge“, „tabletkách“, z čoho nemožno jednoznačne vysloviť záver, že ide o pervitín.

Ak aj bola zistená prítomnosť (amfetamínu a metamfetamínu) v moči poškodenej E., nemožno z toho automaticky usudzovať, že tieto jej dal on. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodená E. žila v spoločnej domácnosti s osobou, ktorá preukázateľne bola užívateľom návykových látok (svedok L. D.- nevlastný otec). Z výpovede svedkyne J. D. zo dňa 18.01.2022 vyplynulo, že „mám manžela (L. D.), ktorý fetoval omamné látky, manželovi preskočilo, dali sme ho na liečenie vo Veľkom Záluží“. Z viacerých svedeckých výpovedí bolo zrejmé, že poškodená E. užívala drogy v spoločnosti iných osôb. Svedok L. D. vo svojej výpovedi dňa 26.11.2021 na otázku, či videl niekedy poškodenú E. F. užívať drogu u D. M., odpovedal áno, videl som ju aj tam. Túto skutočnosť potvrdila aj svedecká výpoveď D. M. zo dňa 07.06.2021 „Mário je díler, pervitín bol pre neho a pre dcéru E.. U mňa vyliali (L. D. a dcéra E.) na stôl pervitín“, ako aj svedecká výpoveď N. L. zo dňa 07.06.2021 „(E.) užívala pervitín dobrovoľne, dával jej to L.“. Svedecké výpovede svedkov J. D. a L. D. považuje za nevierohodné, nakoľko sú to tzv. negatívne zaujatí svedkovia, ktorí sledovali „vlastné záujmy“. Podstatnou skutočnosťou pre posúdenie vierohodnosti svedka L. D. je fakt, že preukázateľne bol užívateľom pervitínu, v dôsledku čoho ako sám vypovedal trpel halucináciami. Rovnako tak svedkyňa J. D. je osobou požívajúcou drogy, ktorá podľa svedeckej výpovede svedka N. P. zo dňa 26.01.2021 „šnupe to (drogy) do nosa“. Čo sa týka tvrdeného užívania drog, v tejto súvislosti upozorňuje na nasledovné: Pozitívne výsledky laboratórneho vyšetrenia

zo dňa 21.08.2020 s pozitívnym testom na metamfetamín u obž. A. B. dokazujú užitie takejto látky, čo nie je v podmienkach Slovenskej republiky trestné, navyše obžalovaný vysvetlil, akým spôsobom sa tieto látky dostali do jeho tela. Zo samotnej prítomnosti metamfetamínu v moči u obžalovaného nemožno bez ďalšieho dedukovať, že bol pravidelným konzumentom takýchto látok a už vôbec nie, že neoprávnene s takýmito látkami nakladal.

Podporným dôkazom v tomto smere nie sú ani znalecké posudky či výsluchy znalcov vzhľadom na protichodné informácie. Z výsluchu znalca MUDr. Kozíka dňa 20.07.2021 vyplývajú protichodné informácie. Na strane jednej konštatuje, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti nevyšetroval, na strane druhej bez ďalšieho vyšetrenia prichádza k záveru, kedy nepredpokladá, že by boli znížené tieto schopnosti. Ďalej, závery o konštatovanej rozvinutej závislosti od metamfetamínu a cannabisu dedukuje zo svedeckých výpovedí svedkov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise. Znalec je toho názoru, že obžalovaný pri vyšetrení zjavne k danej téme uvádzal nejednoznačné a klamlivé odpovede ohľadom množstva, dĺžky, frekvencie a charakteru užívaných omamných a psychotropných látok, no na strane druhej neváha o takejto klamlivé odpovede (15 rokov užíva marihuanu ...) oprieť svoje závery o tom, že je závislý. Rovnako tak sponchybňuje závery znaleckého skúmania znalca MUDr. Ivana Andrého, PhD. (znalecký posudok č. 03/2022), podľa ktorého je v súčasnosti závislý na omamných látkach, predovšetkým metamfetamíne (pervitíne). Len pre upresnenie, metamfetamín patrí do skupiny psychotropných látok.

Ku skutku v bodoch 2/ 3/ a 4/- vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov uviedol, že výsluchom poškodenej E. nebolo jednoznačne preukázané, že došlo k sexuálnemu zneužívaniu poškodenej E. Poškodená E. povedala, že bola trikrát zneužitá, avšak ani okrajovo nedokázala konkretizovať akým spôsobom mala byť zneužitá. Na otázku, či vie bližšie vysvetliť zneužívanie, zostala poškodená E. F. ticho. Na sugestívnu otázku predsedu senátu, čo myslí pod zneužívaním pohlavný styk, odpovedala áno. Na otázku, či to bol jej prvý pohlavný styk, odpovedala že nie. Domnieva sa, že nebolo celkom správne, aby počas výsluchu poškodenej maloletej E. bola prítomná aj jej matka, ktorá sedela v bezprostrednej blízkosti poškodenej E. F. (priamo za poškodenou) a „kontrolovala“ každé jej slovo. Má výrazné pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej E. vo vzťahu k údajnému zneužívaniu či vlastným rodinným pomerom. Zo znaleckého posudku č. 1/2021 PhDr. Zradulovej vyplynuli závery, ktoré nie sú celkom jednoznačné, pokiaľ ide o schopnosť svedka (poškodenej E.) správne vnímať, reprodukovať udalosti a okolnosti prípadu. „Schopnosť primerane vnímať a zhodnotiť časové údaje sú u maloletej obmedzené. Časové odhady- trvanie istého deja, alebo časovú následnosť správne nevníma a nereprodukuje. Problémy jej robí lokalizovanie udalostí a deja v čase“.

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že sexuálne zneužíval poškodenú E. Práve naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že viacero svedkov potvrdzuje, že poškodenú E. mal zneužívať jej nevlastný otec L. D. (otčím). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodená E. sa ukrývala po rôznych miestach, nakoľko mala z neho (L. D.) strach. Uvedené potvrdil aj znalecký posudok PhDr. Zradulovej, podľa ktorého mala poškodená E. strach z nevlastného otca. „Vzťah s otčimom je pre maloletú náročný, sama sa vyhýba bližšej charakteristike ich vzťahu“ (strana 28 znaleckého posudku č. 1/2021). Zhodne viacero svedkov potvrdilo túto skutočnosť. Výsluch znalkyne - PhDr. Zradulovej dňa 20.07.2021 potvrdil, že „maloletá v rodine matky neprežíva bezpečie, prežíva strach, hlavne zo strany otčima. Ona (poškodená E.) sa ho bála“ Z výpovede svedkyne J. F. vyplýva, že doma sa hádali. Svedkyňa L. L. uvidela, že maloletá sa skrývala pred otčimom. Svedkyňa H. E. hovorila o tom že maloletá sa skrývala a bola zneužívaná otčimom, svedok N. L. vypovedal, že maloletú otčím predáva a zneužíva, chcela sa u nich schovať. Rovnako tak svedkovia D. M. vypovedal o tom, že rodičia (J. D. a L. D.) sa doma hádajú, L. dával maloletej (poškodenej E.) pervitín, aj ju zneužíval. Svedkyňa N. A. uviedla, že L. (L. D.) zneužíval E. (poškodenú E.). Svedkyňa L. M. na otázku, či počula, že sa L. s J. D. hádali povedala, že „áno, hádali sa, rozbíjali sa tam veci. Počula ako J. nadávala L., že jebe jej dcéru“.

Skutok v bodoch 5/ a 6/- hrozbou inej ťažkej ujmy iného nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Výpoveďou poškodenej E. neboli tieto skutky preukázané. Výpoveď poškodenej J. D. obhajoba považuje za nevierohodnú, ide o negatívne zaujatého svedka. Svedkyňa J. D. je osobou požívajúcou drogy, ktorá podľa svedeckej výpovede svedka N. P. zo dňa 26.01.2021 „šnupe to (drogy) do nosa“.

Skutok v bodoch 7/ a 8/- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmov, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi. Výpoveďou poškodenej E. neboli tieto skutky preukázané. Výpoveď poškodenej J. D. obhajoba považuje za nevierohodnú, ide o negatívne zaujatého svedka. Svedkyňa J. D. je osobou požívajúcou drogy, ktorá podľa svedeckej výpovede svedka N. P. zo dňa 26.01.2021 „šnupe to (drogy) do nosa“.

Okresný súd jeho vinu založil na neobjektívne vyhodnotených dôkazoch. Dôkazy, ktoré potvrdili jeho vinu okresný súd hodnotil ako vierohodné, kým dôkazy - svedecké výpovede svedkov, ktorých navrhla obhajoba, hodnotil okresný súd ako nevierohodné. Tento záver okresný súd odôvodňuje skutočnosťou, že obhajobou navrhovaní svedkovia sú jeho rodina a priatelia. Presne opačný záver ohľadom vierohodnosti svedeckých výpovedí zaujal okresný súd k výpovediam svedkov, ktorí sú v rodinnom pomere s poškodenou E. - svedok J. D. (matka poškodenej), L. D. (nevlastný otec poškodenej), J. F. (stará mama poškodenej), tých považuje za vierohodných bez ohľadu na existujúci rodinný pomer. Došlo k nesprávnej interpretácii výsledkov dôkazného konania.

Ďalej namietal celý výrok o uloženom treste a ochrannom opatrení.

Konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, vyčítal tiež porušenie práva na spravodlivý proces. Integrovanou súčasťou práva na spravodlivý proces je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nestranný sudca. Je totiž neodňateľným právom obžalovaného, aby o obžalobe, ktorá bola na neho podaná, rozhodol samosudca alebo senát v predpísanom zložení sudcov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti o ich zaujatosti. Strana trestného konania disponuje právom vzniesť námietku zaujatosti. Námietku zaujatosti je nevyhnutné vzniesť bez meškania, hneď ako sa strana trestného konania dozvie o relevantnej skutočnosti. V danej trestnej veci podaním zo dňa 29.08.2022 podal námietku zaujatosti voči senátu, ktorá bola doručená okresnému súdu dňa 31.08.2022. O predmetnej námietke zaujatosti okresný súd nekonal, nakoľko námietka zaujatosti nebola zo strany obžalovaného vznesená bezodkladne v zmysle § 31 ods. 5 Trestného poriadku. Okresný súd vychádzal z toho, že sa o dôvodoch uvedených v námietke dozvedel dňa 18.08.2022 a námietka bola napísaná dňa 29.08.2022, teda najmenej po 11 dňoch. S uvedeným postupom okresného súdu sa nestotožňuje. Realizoval dva rôzne úkony (podanie trestného oznámenia a podanie námietky zaujatosti), ktoré sú adresované rozdielnym subjektom a ktoré majú odlišný účel. Trestné oznámenie je osobitným druhom podania podľa Trestného poriadku, ktorým oznamovateľ poskytuje bez predchádzajúceho vyzvania orgánu činnému v trestnom konaní informáciu, že mal byť spáchaný trestný čin. V pozícii oznamovateľa podal trestné oznámenie, v ktorom poukázal na to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, boli odmietnuté návrhy na výsluch svedkov, bolo vyhovené obžalobe vo všetkých návrhoch a svedkoch, nemal možnosť sa ku všetkým dôkazom vyjadriť, bol usadený dozadu, aby nepočul svedka a že rozhodnutie bolo zrušené krajským súdom. Oznamovateľ poukázal na porušenie jeho práv, ku ktorým malo dôjsť v minulosti v rámci konania pred prvostupňovým súdom. Svoje presvedčenie podčiarkol rozhodnutím krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil. Námietku zaujatosti voči senátu urobil podaním zo dňa 29.08.2022. Účelom námietky zaujatosti je ochrana spravodlivého procesu, ktorý prebieha pred konkrétnou osobou. Bezodkladnosť podania námietky zaujatosti je potrebné posudzovať k okamihu, kedy sa strana dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Okamih podania trestného oznámenia, kedy oznamovateľ poukázal na skutočnosti z minulosti, nemusí byť totožný s okamihom, kedy sa strana dozvedela o dôvodoch vylúčenia tej - ktorej osoby, príp. senátu. Ak teda namietal zaujatosť senátu, kľúčovým pre posúdenie „bezodkladného vznesenia námietky zaujatosti“ je zistenie okamihu, kedy sa dozvedel, že v jeho veci bude rozhodovať namietaný senát. Nemožno súhlasiť s úvahou okresného súdu, že už 18.08.2022 vedel, že v danej veci bude rozhodovať senát, voči ktorému neskôr vzniesol námietku zaujatosti. S určitou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že sa o tejto skutočnosti dozvedel v okamihu doručenia písomného vyhotovenia uznesenia Krajského súdu Trnava zo dňa 11.08.2022, sp. zn. 6To/75/2022, ktorým okresný súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu a ktorým sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Námietka zaujatosti bola podaná bezodkladne, preto okresný súd mal o podanej námietke rozhodnúť. Konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, vytýkal, že okresný súd o námietke zaujatosti voči senátu vôbec nerozhodoval. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR pokiaľ obvinený v námietke zaujatosti uvádza okolnosti znamenajúce protizákonný, resp. svojvoľný postup sudcu v konaní, treba túto námietku zaujatosti považovať za spôsobilú námietku v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku, o dôvodnosti či neodôvodnenosti ktorej sa preto musí zákonom predpísaným spôsobom konať a rozhodnúť (II. ÚSn 111/2018-Zb. Us.18/2018). Žiadal preto, aby odvolací súd preskúmal správnosť, zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku (výroku o vine, výroku o treste) a správnosť postupu konania prvostupňového súdu.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka nevyjadrila.

Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 26.01.2023, na ktorý sa dostavili prokurátorka a obhajkyňa obžalovaného. Účasť obžalovaného bola z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov zabezpečená prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku, pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí vyjadril nasledovne: „Opakujem, že som nevinný, všetko je to na mňa vymyslené na preukázanie svojich tvrdení chcem vypočuť S. S., Q. R. a svedka N. P.. Pokiaľ ide o nové návrhy, ktoré som neprezentoval doteraz, tak také nemám. Spochybňujem svedka L. D., ktorý je otčimom poškodenej maloletej, ktorému zobrali deti do ústavnej starostlivosti a ja ho považujem za nedôveryhodného a bol dokonca zatvorený v blázninci predtým a je tam aj teraz. Opakujem, že maloletú poškodenú zneužíval jej nevlastný otec, o tomto sa mi aj zdôverila, ja som mu aj dohovárал, aby to už nerobil. Takže trvám na tom, že som nevinný.“

Prokurátorka na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa obžalovaného uviedla na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotených dôkazov okresným súdom, bola toho názoru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k žalovaným skutkom vôbec došlo, príp., že tieto skutky spáchal obžalovaný. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol a v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali, prípadne podľa písm. c) nakoľko nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že namieta spáchanie trestných činov tak, ako sú uvedené v obžalobe, opakuje, že je nevinný, maloletú poškodenú E. F. zneužíval jej otčim, tá sa chodila k nemu aj skrývať a žiadali, aby ju vydali. Rovnako jej mama chodila k nim vykrikovať, že ju predáva. Všetko je to na neho vymyslené a žiada tak, ako uviedla jeho obhajkyňa, aby bol spod obžaloby oslobodený, keďže nič nespáchal. Poukázal aj na svoj zdravotný stav a bol toho názoru, že keďže je operovaný na srdce, toto by nikdy neurobil.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.04.2022, č. k. 29Tk/1/2021-857 bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 3/ a 4/ z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, v bode 5/ a 6/ z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 7/ a 8/ z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do

ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku. Podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát. Súčasne podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvý krát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 11.08.2022, č. k. 6To/75/2022 - 998 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, a to z dôvodu, že kľúčová výpoveď poškodenej E. nebola vykonaná v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, nakoľko nebola pred výsluchom správne poučená. Z tohto dôvodu bolo potrebné zopakovať výsluch poškodenej E. tak, aby bolo zabezpečené právo na obhajobu obžalovaného a zároveň okresný súd bol povinný vykonať nevyhnutné opatrenia, aby nedošlo ku kontaktu obžalovaného s menovanou poškodenou E. a pre riadne vedenie výsluchu zabezpečiť aj prítomnosť psychológa alebo znalca, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispeje k správne vedeniu výsluchu (okrem iných osôb, ktoré v zmysle vyššie citovaných ustanovení majú byť pri výsluchu prítomné). Následne mal okresný súd povinnosť vyhodnotiť túto výpoveď svedkyne samostatne i v súhrne s ostatnými dôkazmi a na základe takto zisteného skutkového stavu dospieť k správnym skutkovým zisteniam a tak k správne právnemu záveru. Rovnako sa okresný súd mal vysporiadať so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a to i v kontexte odvolacích námietok obžalovaného.

Ku konaniu a k výroku o vine

Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, obžalovaný mu v odvolaní vytýkal konkrétne procesné pochybenie, a to, že vo veci konal zaujatý senát, pričom okresný súd o jeho námietke zaujatosti nerozhodol. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Okresný súd sa s podaním obžalovaného označeným ako námietka zaujatosti vyrovnal na hlavnom pojednávaní konanom 04.10.2022 tak, že strany konania upovedomil, že o tejto námietke obžalovaného v zmysle ust. § 31 ods. 5 a § 32 ods. 6 Trestného poriadku konať nebude, nakoľko nebola oznámená bezodkladne a okrem toho je založená len na procesnom postupe súdu, čo vyplýva z listín na č. l. 1045-1050 spisu. Išlo o postup plne súladný s cit. ust. Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný skutočne svoju písomnú námietku zaujatosti z 29.08.2022 voči konajúcemu sudcovi postavil len na tom, že podal na senát okresného súdu trestné oznámenie, nakoľko bol vo veci trestne stíhaný väzobne a bol toho názoru, že došlo vo vzťahu k nemu k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože vyhovel obžalobe vykonať všetky navrhované výsluchy, nedovolili mu vyjadriť sa k dôkazom a pôvodný rozsudok vydaný týmto sudcom bol v odvolacom konaní v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol, teda v podstate namietal, že sudca zle rozhodol, čím túto námietku oprel výlučne o procesný postup súdu v tejto veci. Žiadne iné skutočnosti, pre ktoré by mal byť tento zákonný sudca z pojednávania veci vylúčený, obžalovaný vo svojom podaní, ale ani na hlavnom pojednávaní, neuviedol. O takejto námietke zaujatosti sa nekoná, ergo sa o nej ani nerozhoduje osobitným uznesením, ako sa mylne domnieval obžalovaný. Nakoniec aj v odvolaní obžalovaný vyvodzoval zaujatosť senátu výlučne na podklade údajných porušení jeho práv zo strany súdu, keď nevykonal hlavné pojednávanie od začiatku ako žiadal obžalovaný, keď nevyhovel jeho návrhom na doplnenie dokazovania, resp. keď nerozhodol vo veci v súlade s predstavami obžalovaného a pod., teda aj naďalej obžalovaný zaujatosť senátu vyvodzoval výlučne na procesnom postupe sudcu v tejto veci. Ust. § 32 ods. 6 Trestného poriadku pritom jasne stanovuje, že ak dôvodom námietky je len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, tak sa o nej nekoná.

Navyše tu okresný súd správne konštatoval, že námietka zaujatosti nebola podaná ani bezprostredne, teda hneď ako sa strana v trestnom konaní dozvedela o dôvodoch jej vylúčenia. Obžalovaný sa teda o týchto dôvodoch, že bude o jeho veci opäť rozhodovať senát okresného súdu dozvedel na verejnom zasadnutí na krajskom súde dňa 11.08.2022, kde bol prítomný a bolo vyhlásené krajským súdom, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Argument obhajoby, že sa o dôvodoch vylúčenia senátu dozvedel v deň, ktorý podľa ich vyjadrenia možno s určitosťou predpokladať na okamih doručenia písomného vyhotovenia uznesenia zo dňa 11.08.2022, č. k. 6To/75/2022 - 998, preto nemožno hovoriť o tom, že obžalovaný námietku nepodal bezodkladne, je absolútne nelogický, nakoľko toto uznesenie krajského súdu bolo doručené obžalovanému dňa 08.09.2022, pričom obžalovaný námietku zaujatosti spísal dňa 29.08.2022 a zaslal okresnému súdu oveľa skôr ako sa mal údajne o dôvodoch na vylúčenie senátu dozvedieť.

Okrem toho, pokiaľ mali byť dôvodom na podanie námietky zaujatosti skutočnosti obsiahnuté v trestnom oznámení alebo samotná skutočnosť, že bolo podané trestné oznámenie, tu krajský súd poukazuje na to, že toto trestné oznámenie obžalovaný spísal dňa 18.08.2022, teda o týchto skutočnostiach, ktoré sú predmetom námietky zaujatosti vedel dňa 18.08.2022, a napriek tomu podal námietku zaujatosti až o 11 dní neskôr, teda nie bezprostredne potom ako sa o uvedených skutočnostiach dozvedel.

Nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.05.2018, sp. zn. II. ÚS 111/2018 nemožno aplikovať na uvedený prípad, nakoľko v tejto veci išlo o absolútne odlišnú situáciu, kedy mal sudca navštíviť s asistentkou vo výkone väzby a v rámci výsluchu sťažovateľa tomuto okrem iného povedať, aby nepodával žiadne ďalšie sťažnosti, ktoré by spôsobili iba prietahy, a potom mu garantuje skončenie vyšetrovania do dvoch týždňov a ukončenie veci do jedného mesiaca trestným rozkazom. V hypotetickej rovine možno uviesť, že takéto prehlásenie konajúceho sudcu (ak by zodpovedalo skutočnosti) by bolo potrebné celkom jednoznačne považovať za nezákonný postup, pretože takýmto výrokom by sudca ešte pred skončením prípravného konania prakticky otvorene prejudikoval svoj názor o vine obvineného. Takéto vyjadrenie sudcu je v priamom rozpore s ústavnou a zákonnou prezumpciou neviny. V prípade obžalovaného tak nešlo ani len o podobný prístup, ktorý by založil pre okresný súd povinnosť o námietke zaujatosti konať. V druhom rade krajský súd uvádza, že okresný súd postupoval v súlade s právnym názorom obsiahnutým v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.08.2022, č. k. 6To/75/2022 - 998, keď na hlavnom pojednávaní vypočul poškodenú E. F., pričom postupoval v súlade s § 131 ods. 1, §132 ods. 1, 2, § 135 Trestného poriadku, keďže postup v rozpore s týmito ustanovenia bol dôvodom pre zrušenie a vrátenie veci.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutky v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu prvého stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie vytvára ucelenú, ničím nenarušenú, logickú štruktúru o tom, že skutky sa stali a spáchal ich obžalovaný.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, ich podstata spočívala v kritike spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä výpovede poškodených a svedkov. V odvolaní následne obžalovaný polemizoval s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzoval vlastnú verziu (že skutky on nespáchal), ktorá verzia je založená na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení vykonaných dôkazov (že výpovedi poškodených nemožno veriť, že treba veriť výpovediam svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech).

Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí svedkov L. L., H. E., N. E., C. E., N. L., ani krajský súd z ich výpovedí nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali zhodne verziu obžalovaného a bolo tak možné ich vyhodnotiť ako dôveryhodné v jeho prospech.

Ich svedectvami mala byť podľa obžalovaného preukázaná jeho obrana, že on sa snažil poškodenú E. F. pomôcť, zneužíval ju jej otčím L. D., utekala k nim, vykonala súlož s L., ktorý ju zneužíval a mal týrať ju aj jej matku a nedisponuje ani zbraňami.

Svedka S. S., ktorý údajne disponoval informáciami, ktoré bolo možné vyhodnotiť v prospech obžalovaného a potvrdil by, že poškodená E. F. od neho žiadala pomoc, a ktorý ju mal vidieť fetovať a dokonca byť pri tom ako L. D. s poškodenou E. vykonával súlož sa nepodarilo zabezpečiť, nakoľko

nebolo možné ho predvolať a obhajoba neposkytla súdu na tento účel žiadny kontakt, napriek tomu, že vedela, že sa zdržiava niekde v zahraničí. Svedok N. L. s ním bol dokonca v kontakte. D. M., ktorý mal byť údajne pri priznaní poškodenej E. F. o tom, že ju mal zneužívať L. toto nepotvrdil, „nepoznám ju. Je taká malá, nechcem mať nič s ňou ani s jej rodinou, sú to blázni všetci. Jej otčim je psychopat.“ Len počul, že má L. ju zneužívať ale nepotvrdil od koho ani kedy. Nevidel konkrétne, že bol na ňu L. agresívny. Vypovedal najskôr, že „bol s dcérou nabiť telefón a vyliali u mňa na stôl pervitín, keď som to zbadal tak som chcel volať policajtov, potom odišli.“..... „L. je díler, pervitín bol asi pre neho a pre dcéru E.“ V rámci tej istej výpovede neskôr tvrdil, že L. s E. bol u neho raz, vtedy keď ich vyhodil, to znamená, keď u neho mali vyliat pervitín a odísť a vzápätí na to svedčil, že to mali v alobale, vysypali si to, dali si to, nechali tam omrvinky. Táto svedecká výpoveď nepotvrdzuje ani zneužívanie L., ani to, že poškodená E. F. užívala drogy, nakoľko už v rámci jednej výpovede sa tvrdenia svedka rozchádzali.

Obžalovaný sám uvádzal, že poškodená E. F. k nim chodila, pretože sa kamarátila s jeho synom N., čo je v rozpore s vyjadrením svedkyne N. E.. Svedkyňa C. E. nebola priamym svedkom toho, žeby mala poškodená E. užívať drogy, táto chodila ku nim do tranzitu, avšak ona tam s nimi nebola. Svedkyňa N. E. najskôr vo výpovedi uviedla, že k nim poškodená E. chodila potom už zase, že nie. Podľa jej výpovede nechodila poškodená do tranzitu E. F., čo je v rozpore aj s tým, čo vypovedala C. E.. Svedkyňa H. E. vypovedala, že mala s poškodenou fyzický konflikt, teda zjavne nemali dobré vzťahy, a preto sa javí krajskému súdu nanajvýš nepravdepodobné, aby sa poškodená E. F. zverovala s tým, žeby mala byť zneužívaná otčimom zrovna jej. Svedok N. L., tiež len ako svedok z počutia tvrdil, že S. S., ktorý je pre súd nedostupný, mu hovoril, že E. mu hovorila, že to doma s otčimom nevydrží, teda ide o nepriame dôkazy – svedectvo z počutia, ktoré nebolo potvrdené iným svedkom. Ďalej vypovedal, že „ona si to dávala s S. cez alobal aj mne to tak ponúkli, ale ja to tak nerobím.“, čo však opäť nebolo možné potvrdiť výpoveďou svedka S. S.. Svedkyňa L. L. zasa vypovedala, že poškodená E. nemala žiadny vzťah, čo je zase v rozpore s ostatnými svedeckými výpoveďami, v ktorých sa uvádzalo, že mala mať vzťah s S. S.. Na základe uvedených značných rozporov vo výpovediach krajský súd rovnako ako okresný súd tieto výpovede vyhodnotil ako nekonzistentné a rozporuplné, nezhodovali sa v podstatných skutočnostiach, a preto nebolo možné z nich vychádzať pri ustálení viny alebo neviny obžalovaného. Taktiež je možné vyhodnotiť ich rozličné svedecké výpovede ako snahu rodinných príslušníkov pomôcť obžalovanému vyvinúť sa z trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu. Z výsluchov týchto vyššie uvedených svedkov tak nevyplývalo ani okrajovo, že poškodená E. užívala drogy dobrovoľne a že jej ich podával L. D. ako to prezentuje obhajoba. Z výsluchu L. D. vyplývalo, že poškodenú videl užívať drogu dvakrát v prítomnosti obžalovaného.

Okresný súd tiež správne odmietol vykonať dôkazy výsluchom Q. R., nakoľko obžalovaný niekoľkokrát zmenil svoje rozhodnutie o tom, či ho chce alebo nechce vypočuť, pričom návrh obžalovaného na výsluch svedka Q. R. sa týkal okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Svedok N. P. už bol v konaní vypočutý. Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu, akým okresný súd hodnotil vykonané dôkazy, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992). Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po

vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

Rovnako správne okresný súd podľa názoru krajského súdu vyhodnotil usvedčujúcu výpoveď poškodenej E. F. z hlavného pojednávania ako pravdivú, keďže ju objektivizovali vo vzťahu ku skutku 1/ závery znaleckého posudku MUDr. Zradulovej, ktorými boli vyvrátené tvrdenia o tom, že sa mala verziu skutku naučiť naspamäť, nakoľko tohto by poškodená E. F. nebola schopná.

Pokiaľ ďalej obžalovaný namietal, že v danom prípade nebola správne ustálená právna kvalifikácia jeho konania vzhľadom na nezistené množstvo a následne prechovávanie zakázaných látok, krajský súd uvádza, že ani táto námietka nie je dôvodná. Na danom mieste totižto platí, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji OPL môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu (v danej súvislosti viď uznesenie NS SR pod sp. zn. 2Tdo/9/2014), nakoľko jej rozsah bol dostatočne ustálený.

Podľa § 2 zákona č. 139/1998 Z. z. omamné látky sú také látky, vyvolávajúce návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažným zdravotným a psychosociálnym následkom, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná. Psychotropné látky sú látky ovplyvňujúce stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná. Omamné a psychotropné látky sa zaraďujú podľa ich účinkov na zdravie do troch skupín uvedených v prílohe č. 1 cit. zákona.

Z vykonaného dokazovania totižto vyplýva, že k nákupom drog u obžalovaného a následnému predaju dochádzalo na pravidelnej báze, preto neprichádza do úvahy, že by išlo o OPL bez náležitej účinnej látky, o čom svedčia nielen výpoveď poškodenej E., ktorú so sebou vozil na nákupy drog ale aj odberateľa L. D. rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ale i znalecké skúmanie prostredníctvom znalca MUDr. Petra Kozíka a MUDr. Ivana Andrého, PhD., MPH, MHA, ktorému bol podrobený obžalovaný, z ktorého bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný je závislý na metamfetamíne a marihuane, pričom užitie metamfetamínu podporila aj lekárska správa zo dňa 22.08.2020. Z lekárskej správy tiež vyplýva, že obžalovaný požitie návykových látok negoval, pritom ako pacient javil príznaky požitia psychoaktívnej látky. Nakoľko obžalovaný tvrdil, že bol kedysi konzumentom drog a bola by pravdivá jeho verzia o tom, že požil drogu nechtiac z plechovky v Red Bulle, tento by bol príznaky požitia sám na sebe spozoroval, pretože poznal aké účinky má metamfetamín, a teda by priznal už pri vyšetrení náhodné požitie drogy, ale namiesto toho opäť klamal a jej užitie negoval. Z tohto dôvodu ani krajský súd obžalovanému neuveril jeho náhodnému užitiu pervitínu.

Pokiaľ ide o kvalifikačné znaky, že sa skutku v bode 1/ dopustil závažnejším spôsobom konania, hrozbou inej ťažkej ujmy a voči osobe mladšej ako pätnásť rokov krajský súd je toho názoru, že okresný súd tieto ustálil správne, vzhľadom na výpoveď poškodenej E. F. kedy na otázky obhajkyne odpovedala nasledovne „Otázka obhajkyne: ako často si sa stretávala s A. B.? Odpoveď poškodenej: skoro každý deň. On pre mňa prišiel ráno. Otázka obhajkyne: ty si dopredu vedela že príde? Odpoveď poškodenej: nie. Otázka obhajkyne: keď prišiel, tak čo od teba chcel? Odpoveď poškodenej: nech s ním idem. Otázka obhajkyne: a ty si dobrovoľne išla? Odpoveď poškodenej: nie, začal kričať, že dopichá rodinu, keď nepôjdem. Otázka obhajkyne: a to vždy prebiehalo takto že kričal keď prišiel pre teba? Odpoveď poškodenej: áno, a vytiahol aj nôž na mamu.“ „Otázka obhajkyne: ty si kedy mala prvýkrát kontakt s takouto bielou látkou, alebo resp. s nejakou inou ktorú by si vedela povedať že to bola droga? Odpoveď poškodenej: prvýkrát mi to ukázal A.. Otázka obhajkyne: ako vieš že to bola droga? Odpoveď poškodenej: povedal mi to. Otázka obhajkyne: aj ti povedal ako sa volá? Odpoveď poškodenej: nie, len mi povedal, že je to droga. Otázka obhajkyne: ešte si spomínala nejaké tabletky, ako vyzerali tie tabletky? Odpoveď poškodenej: on mi to dával do pitia. Otázka obhajkyne: užíval pred tebou A. aj on nejaké tabletky? Odpoveď poškodenej: nie, on len drogy predou mnou používal. Otázka obhajkyne: keď ťa mal B. zneužiť tie tri razy a dal ti tú bielu látku, dal ti to pred tým zneužitím, alebo potom? Odpoveď poškodenej: najprv mi to dal a až potom ma zneužil. Otázka obhajkyne: a on si dal tiež tú látku? Odpoveď poškodenej: aj on tiež predtým. Otázka obhajkyne: keď ti dával tú látku, pôsobil na teba nejakou, nejakým

spôsobom? Odpoveď poškodenej: len som ho počúvala, čo povedal som spravila. Otázka obhajkyne: keď ti ju ponúkal, aby si ju dala do nosa? Odpoveď poškodenej: som mu povedala že nechcem, on mi povedal že musíš. Otázka obhajkyne: iba toto ti povedal, že musíš? Odpoveď poškodenej: áno.“

Z uvedenej výpovede poškodenej E. F., ktorá presne popisala, ako ju obžalovaný pod hrozbou inej ťažkej ujmy, ktorú spôsobí jej rodine nútil, aby s ním išla a následne ju nútil užívať drogy, bola preukázaná predmetná kvalifikácia skutku. Toto bolo podporené výpoveďou svedkyne J. D. a výpovede svedkyne J. F..

Že išlo o psychotropnú látku vzhľadom na účinky, ktoré spôsobovala na správaní poškodenej E. F. vyplynulo nielen z jej výpovede ako to tvrdí obhajoba, ale aj z výpovede poškodenej J. D. a svedka L. D..

Okrem toho fakt, že obžalovaný podával poškodenej E. drogy bol podporený dôkazom - výsledkami toxikologického vyšetrenia zo dňa 18.08.2020, kde bola zistená prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu, pričom sa nepotvrdila obrana obžalovaného, žeby táto mala užívať drogy s inými osobami.

Čo sa týka vedomosti obžalovaného o veku poškodenej E. v čase spáchania skutku, uvedené bolo preukázané jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní v spojitosti s výpoveďou zo dňa 20.08.2020, nakoľko táto výpoveď je použiteľná v trestnom konaní (za účelom odstránenia rozporov).

Z výpovede samotného obžalovaného tiež vyplynulo, že poznal rodinné pomery poškodenej E. F. a rovnako krajský súd poukazuje na výpoveď svedka L. D., ktorý potvrdil, že obžalovaný mal vedomosť o veku poškodenej maloletej.

Ku skutkom v bode 2/, 3/ 4/ má krajský súd za potrebné uviesť, že tu poškodená E. F. sa v dostatočnej miere vyjadrila ku skutkom, pričom z tejto výpovede je zrejmé, že poškodenej E. F. nebolo príjemné o týchto skutkoch rozprávať, pričom podstatné skutočnosti o tom ako jej obžalovaný kázal vyzliecť sa a zneužil ju - teda vykonal na nej súlož uviedla. Zo strany prokurátorky nedošlo ku kladeniu sugestívnych otázok, iba k spresneniu toho, čo poškodená E. F. chápe pod slovom zneužitie, a preto takáto argumentácia neobstojí. Lekárska správa z Fakultnej nemocnice Nitra nepreukazuje, že poškodená E. F. nebola znásilnená, nakoľko ku pohlavnému styku malo dôjsť 2-3 dni pred vyšetrením, teda nedošlo bezprostredne po incidente k vyšetreniu poškodenej E. F. Pri lekárskom vyšetrení poškodená nepodávala bližšie informácie o skutku, nakoľko sa jej na to nikto nepýtal. Čo sa týka vedomosti obžalovaného o jej veku v čase spáchania skutku k tomu sa krajský súd podrobne vyjadril vyššie v texte. Ku skutkom v bodoch 5/ 6/ 7/ 8/ obhajoba namietala len to, že vina obžalovaného bola preukázaná len dvomi svedeckými výpoveďami, pričom s týmto argumentom sa náležite a podrobne vysporiadal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, a preto krajský súd v plnom rozsahu odkazuje na túto časť napadnutého rozsudku. Poškodená J. D. vypovedala, že obžalovaný jej ukázal pušku a mačetu, a pri vykonaných prehliadkach bola okrem iného zaistená aj mačeta, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej J. D., že obžalovaný disponoval takouto zbraňou.

Zo znaleckého posudku PhDr. Alžbety Zradulovej nevyplývalo tak ako to prezentovala obhajoba, že poškodená E. žije v prostredí, kde sú značne narušené rodinné väzby. Zo znaleckého skúmania vyplynulo, že vyrastala v menej podnetnom rómskom výchovnom prostredí, rodina bola neúplná, výchovnú starostlivosť preberala za matku rodina - teta, babka, druh, strýko. S otčimom má síce náročný vzťah, avšak z ničoho nevyplývalo, žeby sa kvôli nemu necítila doma v bezpečí. To, že sa cítila lepšie s inými členmi rodiny, s ktorými trávila viac času, je znakom toho, že už predtým sa podieľali na jej výchove.

Obhajoba namietala, že svedkovia J. D. a L. D. sú nevierohodní, keďže podľa obhajoby sledovali vlastné záujmy, ktoré však bližšie nešpecifikovali, a preto sa touto námietkou krajský súd bližšie nezaoberal. Svedok L. D. sa sám vo výpovedi priznal, že netrpel halucináciami, iba si to vymýšľal, aby ho nezatvorili do Leopoldova.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, aj podľa názoru krajského súdu daná právna kvalifikácia zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom v podrobnostiach krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má

zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 5 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd u spolupáchatelov aj na to, ako mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že páchatel spáchal viac trestných činov. Priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h) Trestného zákona) však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh).

Z uvedených kritérií krajský súd pri posudzovaní zákonnosti a primeranosti uložených trestov vychádzal. Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce výroku o treste, obžalovaný mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ani priťažujúcu okolnosť, s čím sa krajský súd stotožnil. Správny bol aj záver okresného súdu o nutnosti ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal v súbehu viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden

je zločinom, pričom ich spáchal viacerými skutkami, a preto sa u neho zvýšila horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného, v tomto prípade obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona (pôvodná trestná sadzba od 15 rokov do 20 rokov) o jednu tretinu. Modifikovaná trestná sadzba, v ktorej sa ukladal trest odňatia slobody u obžalovaného bola od 15 rokov do 25 rokov.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru uloženého trestu, obžalovanému okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov, považuje aj krajský súd za trest primeraný a spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, ktorý zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Takýto trest bude aj podľa názoru krajského súdu dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Trestným zákonom a súčasne aj morálne odsúdi obžalovaného spoločnosťou.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, keďže v osobe obžalovaného ide o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Okresný súd tiež správne obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko ide o obligatórne ustanovenie Trestného zákona, kedy tak súd musí postupovať, ak odsudzuje páchatel'a za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona.

K výroku o ochrannom opatrení

Krajský súd nemal výhrady ani k postupu okresného súdu podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona kedy obžalovanému opäť obligatórne uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky. V rámci uloženia ochranného dohľadu súd uložil obžalovanému aj vybrané povinnosti v súlade s § 77 Trestného zákona. Obhajoba proti tomuto výroku námietky bližšie nekonkretizovala.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.